

เปรียบเทียบเจตคติ ก่อนและหลังการฝึกสอนของนิสิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ปีการศึกษา 2513

ปริญญานิพนธ์

ของ

สมหมาย กระจ่างลิขิต

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญามหาบัณฑิต

16 สิงหาคม 2514

เปรียบเทียบเจตคติก่อนและหลังการฝึกสอนของนิสิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ปีการศึกษา 2513

บทคัดย่อ

ของ

สมหมาย กระจำจลิขิต

เสนอขอวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สิงหาคม 2514

เปรียบเทียบเจตคติ ก่อนและหลังการฝึกสอนของนิสิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ปีการศึกษา 2513

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะศึกษา เปรียบเทียบเจตคติก่อนและหลัง การฝึกสอนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ที่ออกฝึกสอนยังโรงเรียนต่าง ๆ 21 โรง ในภาคเรียนที่ 2 จำนวน 191 คน ว่าแตกต่างกันหรือไม่ ในเรื่องวิชาการ ที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน และการเลือกโรงเรียนฝึกสอน ความรู้สึกต่อการฝึกสอน จุំหม่งหมายของการฝึกสอน การนิเทศการสอนของอาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ความรับผิดชอบของนิสิต ต่อการฝึกสอน การวัดและการประเมินผลการฝึกสอน ความสำคัญของจิตวิทยาการ เรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการ การจัดและควบคุมชั้น ตลอดจนความรู้สึก ต่อผลของการฝึกสอน โดยจำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยและชั่วโมงที่ฝึกสอน การรวบรวม ข้อมูลจัดทำโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 100 ข้อ สอบ 2 ครั้งคือ ระยะเวลาที่กำลังสังเกต การสอนในสัปดาห์แรกของการฝึกสอน และระยะ 2 สัปดาห์ก่อนจบการฝึกสอน ดำเนินการ วิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณหารายเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จาก แบบทดสอบ และใช้ t-test ทดสอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตชายที่สอน 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการ ก็กว่านิสิตชายที่สอน 10 ชั่วโมงลงมา
2. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป มีเจตคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาการ เรียนรู้ ก็กว่านิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา
3. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป มีเจตคติต่อจุំหม่งหมายของการฝึกสอน ก็กว่านิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 - 2.49
4. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนการฝึกสอนมีเจตคติต่อความรับผิดชอบ ต่อการสอนก็กว่า หลังการฝึกสอน

5. นิสิตหญิงเกรกเฉลี่ย 2.10 – 2.49 หลังการฝึกสอนมีเจตคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ดีกว่า ก่อนการฝึกสอน

✓ โดยส่วนใหญ่แล้ว เจตคติต่อการฝึกสอนของนิสิตก่อนและหลังการฝึกสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปัญหานี้นี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

- วิชาฯ/พรณณเดร์นั ประธาน

..... สัทธิทอติ กรรมการ

16 สิงหาคม 2514

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. เฟื่องฟู่ง เกรือตราฐ ผู้ซึ่งล่วงลับไปแล้ว ขอให้ทางวิญญาณของท่านจงไปสู่สุคติ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทนา พรหมเศรษฐี และ อาจารย์สมบูรณ์ ชิตพงศ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือให้การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มมาได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือจาก เพื่อน ๆ ในการตรวจและจำแนกข้อมูล และได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก คุณณิเวศน์ ธรรมรักษ์ แห่งสำนักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ผู้พิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สมหมาย กระจำจลิขิต

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ	1
คำนำ	1
✓ จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
✓ สมมุติฐานในการค้นคว้า	3
✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า	5
3. วิธีดำเนินการ	13
/ กำหนดกลุ่มตัวอย่าง	13
/ การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย	15
การจัดรวบรวมข้อมูล	16
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
4. ผลการวิจัย	18
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	18
ตอนที่ 1. ผลการเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตที่มี	
ชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป	18
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชายเกรดเฉลี่ย	
2.50 ขึ้นไป	19
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชายเกรดเฉลี่ย	
2.10 -- 2.49	20

เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย	
เกรกเจเลีย 2.09 ลงมา	21
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง	
เกรกเจเลีย 2.50 ขึ้นไป	22
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง	
เกรกเจเลีย 2.10 – 2.49	23
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง	
เกรกเจเลีย 2.09 ลงมา	24
ตอนที่ 2. ผลการเปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตที่มี	
เกรกเจเลีย 2.09 ลงมา 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป	25
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49	25
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป	26
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา	27
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49	28
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป	29
เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่าง	
เกรกเจเลีย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา	30
ตอนที่ 3. ผลการเปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอน ระหว่าง	
นิสิตชายและนิสิตหญิง	31

ตอนที่ 4. ผลการเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิต	
ก่อนและหลังการฝึกสอน	32
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย	
เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา	32
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย	
เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49	34
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย	
เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป	35
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง	
เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา	36
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง .	
เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49	37
เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง	
เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป	38
5. /สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	39
บทย่อ	39
สรุปผลการวิจัย	41
อภิปรายผล	42
ปัญหาของนิสิตฝึกสอน	44
ความต้องการของนิสิตฝึกสอน	46
ความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอน	46
ข้อเสนอแนะ	47
ข้อเสนอแนะต่อสถาบันฝึกหัดครู	47

บทที่

<

หน้า

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป 48

บรรณานุกรม 50

ภาคผนวก 54

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1. จำนวนนิสิตฝึกสอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตามโรงเรียนต่าง ๆ ที่ฝึกสอน -----	13
2. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน -----	19
3. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน -----	20
4. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน -----	21
5. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน -----	22
6. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน -----	23

7.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	24
8.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	25
9.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	26
10.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	27
11.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	28
12.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	29
13	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง ระหว่างเกรด 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา จำแนก ตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	30

14.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิงและชาย จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถาม เจตนคติต่อการฝึกสอน	31
15.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	33
16.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	34
17.	ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	35
18.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	36
19.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	37
20.	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน	38

การฝึกสอนเป็นงานภาคปฏิบัติอันสำคัญยิ่งที่สถาบันฝึกหัดครูทั่วไป กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชาชีพครู ประสบการณ์ในการฝึกสอนทำให้นักเรียนครูเกิดคุณสมบัติและความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่ครูที่ฝึกหัดมี คุณสมบัติเหล่านี้ได้แก่ ความมีมนุษยสัมพันธ์อันดีประการหนึ่ง ความขยันตั้งใจทำงานอันเป็นกิจนิสัยที่ดีประการหนึ่ง ความรับผิดชอบในหน้าที่ประการหนึ่ง และความรู้ความชำนาญในงานที่เป็นอาชีพของตนอันอีกประการหนึ่ง (กรมการฝึกหัดครู, 2505 : 44 - 86) ทั้งสี่ประการนี้เป็นคุณสมบัติที่นอกจากจะช่วยให้นักเรียนครูประสบความสำเร็จเพื่อออกไปประกอบอาชีพครูแล้ว ยังเป็นคุณสมบัติที่นักเรียนครูจะนำไปใช้กับสถานการณ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันได้อีกด้วย (Ratana Tanboontek, 1969 . 36) การที่สถาบันฝึกหัดครูส่งนักเรียนครูออกไปฝึกงานสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ของท้องถิ่นนั้นเป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้แก่เด็กเรียนครูของตน ซึ่งย่อมมีคุณค่าทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งที่สุด (Dale, 1957 : 95 - 96) การติดต่อและทำงานร่วมกับครูระดับต่าง ๆ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานประจำ อยู่ในโรงเรียนที่ไปฝึกสอนนั้น เป็นโอกาสให้นักเรียนครูได้ฝึกการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ๆ และได้เรียนรู้ถึงความเหมาะสมในการวางตัวตามขอบเขตอำนาจ สิทธิ และหน้าที่ของตนอีกด้วย การฝึกสอนในชั้นเรียนระดับต่าง ๆ และวิชาต่าง ๆ ภายใต้การแนะนำและควบคุมของอาจารย์นิเทศจากสถาบันฝึกหัดครูนั้น เป็นโอกาสให้นักเรียนครูเกิดความรู้ความเข้าใจทางกานวิชาการ ทักษะในการสอน และการปกครองนักเรียน (Walter, 1960 : 80) อันเป็นงานอาชีพของครูเพิ่มขึ้น

ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนของนักเรียนครู ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ อาทิ ความเป็นอยู่ส่วนบุคคลของนักเรียนครูเอง วิธีการที่สถาบันฝึกหัดครูจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียนครูในการฝึกสอน และเจตคติของนักเรียนครูที่มีต่อประสบการณ์ที่สถาบันฝึกหัดครูจัดให้ ในการฝึกสอน ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะค้นคว้าเฉพาะเรื่องเจตคติของนักเรียนครูที่มีต่อประสบการณ์ในการฝึกสอน ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง

ที่จะมีผลต่อความสำเร็จในการฝึกสอน เจตนคติในลักษณะนิมานยอมเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้และสร้างสถานการณ์ที่ดีขึ้น ส่วนเจตนคติในลักษณะนิเสธ ย่อมทำให้เกิดผลในทางตรงข้าม นักเรียนครูผู้ซึ่งมีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดี มีความตั้งใจดีต่อครูร่วมงานอื่น ๆ ย่อมมีความพอใจที่จะติดตามและทำงานร่วมกับบุคคลเหล่านั้น มนุษย์สัมพันธ์อันดีและการเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นในสถานการณ์เช่นนี้ นักเรียนครูผู้ซึ่งมีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ผิดที่ขัดต่อการสอนวิชาที่สอนและนักเรียนที่สอน ย่อมมีกำลังใจ มีความรักและพอใจที่จะปฏิบัติงานสอนนั้น ด้วยความตั้งใจและเต็มความสามารถของตน ผลสัมฤทธิ์ย่อมเกิดขึ้นด้วยดีในสถานการณ์เช่นเดียวกันนี้ ในทางตรงข้าม ความรู้สึกนึกคิดในทางที่ไม่ดี ต่อประสบการณ์ในการฝึกสอนจะเป็นเครื่องบั่นทอนจิตใจและกำลังใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่รักงานในอาชีพของตน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (Beaumont, and Macomber, 1949 : 39) ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนย่อมจะไม่เกิดขึ้นด้วยดี ประสบการณ์ในการฝึกสอนที่สถาบันฝึกหัดครูจักให้แก่ นักเรียนครูนั้น ควรจะเป็นประสบการณ์ที่จะช่วยให้ นักเรียนครูเปลี่ยนเจตนคติไปในทางที่ดีได้ ซึ่งหมายถึงการเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนครูไปในทางที่ดี แต่การเปลี่ยนพฤติกรรมไปนี้ ไม่อาจจะทราบได้ว่า เป็นไปในทางใด ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษา โดยนำเจตนคติของนักเรียนครูกลุ่มหนึ่งที่มีต่อการฝึกสอนก่อนการออกฝึกสอน และหลังจากผ่านประสบการณ์ในการฝึกสอนแล้วมาเปรียบเทียบกัน ผลของความแตกต่างอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมแห่งการเรียนรู้ของนักเรียนครู รวมทั้งประสิทธิภาพในการจัดประสบการณ์การฝึกสอนของสถาบันฝึกหัดครูด้วย

จุดมุ่งหมายของการศึกษากันควา

1. เพื่อศึกษาว่า โดยทั่ว ๆ ไปนิสิตมีเจตนคติต่อการฝึกสอนเป็นเชิงนิมานหรือวิเสธ
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตก่อนและหลังการฝึกสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบว่า นิสิตที่เพศต่างกัน เกรดเฉลี่ยต่างกัน และจำนวนชั่วโมงที่สอนมากน้อยต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการฝึกสอนเป็นอย่างไร

4. เพื่อทราบปัญหา ความต้องการ และความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการฝึกสอน
5. เพื่อนำผลที่ได้เสนอแนะต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา และสถาบันอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน

สมมุติฐานในการค้นคว้า

1. โดยทั่ว ๆ ไป นิสิตฝึกสอนมีเจตนาที่ดีต่อการฝึกสอน
2. เจตนาของนิสิตที่มีต่อการฝึกสอน ก่อนและหลังการฝึกสอน แตกต่างกัน
3. เจตนาของนิสิตที่มีต่อการฝึกสอน เพื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ เกรดเฉลี่ย และชั่วโมงสอนมีมากน้อยต่างกัน จะแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ จะทำให้ทราบถึงเจตนาของนิสิตฝึกสอน ที่มีต่อการฝึกสอน
2. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ จะทำให้ทราบถึง ความต้องการและความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอน
3. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ จะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงเจตนาของนิสิตฝึกสอนที่เกิดขึ้นในขณะฝึกสอน
4. ผลของการศึกษาค้นคว้านี้ จะเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะต่อวิทยาลัย เพื่อปรับปรุงการฝึกสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะกระทำกับนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปีที่ 4 ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2513

2. การศึกษากันคว่ำครั้งนี้ จะกระทำในขอบเขต ตามความมุ่งหมายในการศึกษา
คนคว่ำครั้งนี้เท่านั้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตนคติ หรือทัศนคติ หมายถึงความรู้สึก ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการฝึกสอน
ของวิทยาลัย ทั้งในลักษณะนิมานคือ พอใจ สนใจ หรือเห็นด้วย และลักษณะนิเสธคือ เบื่อหน่าย
ไม่พอใจ ไม่สนใจ หรือไม่เห็นด้วย

2. อาจารย์นิเทศ หมายถึงอาจารย์ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ซึ่งทางวิทยาลัยได้มอบหมายให้ทำหน้าที่ช่วยเหลือ แนะนำ หรือนิเทศนิสิตฝึกสอน และประสานงาน
ระหว่างวิทยาลัย นิสิตฝึกสอน และโรงเรียนฝึกสอน

3. ครูพี่เลี้ยง หมายถึงครูประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชาหรืออาจารย์อื่น ๆ
ที่ทางโรงเรียนฝึกสอนจัดให้ทำหน้าที่แนะนำช่วยเหลือนิสิตฝึกสอน

4. อาจารย์ใหญ่ หมายถึงอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนฝึกสอน

5. โรงเรียนฝึกสอน หมายถึงโรงเรียนประถม และมัธยม ที่วิทยาลัยเลือกให้นิสิต
ออกไปฝึกสอน

6. นิสิตฝึกสอน หมายถึงนิสิตชั้นปีที่ 4 ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร
ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2513 เป็นนิสิตที่เรียนวิชาเอก วิทยาศาสตร์
วิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ฟิสิกส์ เคมี สังศึกษา คหกรรมศาสตร์
ศิลปศึกษา และพลานามัย

7. นักเรียน หมายถึงนักเรียนทั้งชายและหญิงของโรงเรียนฝึกสอนที่นิสิตฝึกสอนอยู่

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้า

ผลผลิตทางการศึกษา ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ผลผลิตนั้นจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ ต้องอาศัยคุณภาพที่ดีของครูเป็นองค์ประกอบ ตามจุดมุ่งหมายของการฝึกหัดครูนั้น ต้องการจะฝึกอบรมนักเรียนครูให้มีสมรรถภาพในการเป็นครู สมรรถภาพของครูตามหลักสูตรปริญญา การศึกษามัธยมศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2508 . 6 - 8) ได้กำหนดไว้ดังนี้

รศ.

ก. สามารถทำการสอนได้อย่างดี โดยรู้จัก

1. ใช้หลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้
2. ใช้หลักการเจริญเติบโตและพัฒนาการเด็ก
3. ทำบรรยากาศให้เหมาะสมที่จะเกิดการเรียนรู้
4. วางแผนสำหรับการสอนอย่างละเอียดถี่ถ้วน
5. ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
6. ใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ เพื่อวัดผลการเรียนและเพื่อการวิเคราะห์

และแก้ไข และรู้จักการวัดผลโดยทั่ว ๆ ไป

7. ปกครองชั้นและบริหารงานชนิดต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

ข. สามารถอบรม แนะนำ และปกครองได้อย่างดี โดยรู้จัก

1. หลักที่ว่า ถ้าทุกคนสร้างคุณธรรมและหลักธรรมต่าง ๆ ไว้ประจำตัวได้แล้ว ก็ย่อมจะปกครองตนเองได้

2. ใช้หลักการและวิธีการของการแนะนำ
3. วิธีสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับบิดามารดาและผู้นปกครอง
4. ใช้ผลการวิจัยและทดสอบต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในการอบรม

ค. สามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยรู้จัก

1. ร่วมในการวางแผนจัดทำ "กิจกรรมในหลักสูตร" หรือ "กิจกรรมรวมหลักสูตร"

ชนิดต่าง ๆ

2. รับหน้าที่และภาระในการปฏิบัติกิจกรรมเหล่านั้นตามแผน
3. รักษาสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้ร่วมงานทั้งปวงของโรงเรียน
- ง. สามารถสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี และร่วมมือกับชุมชนเป็นอย่างดี โดยรู้จัก
 1. ช่วยเหลือชุมชนในการแก้ปัญหาของชุมชนนั้น
 2. ทำให้ชุมชนเข้าใจโรงเรียนและสนับสนุนชุมชนในทางที่เหมาะสม
 3. หาความร่วมมือและช่วยเหลือจากบิคารมการคา ผู้ปกครอง
 4. หาบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสอน
 5. ร่วมมือกับทางราชการ ปรับปรุงชุมชน
- จ. สามารถเป็นครูชั้นอาชีพ โดยรู้จัก
 1. เพิ่มพูนความรู้ใหม่ให้แก่อาชีพ โดยการเขียน การพูด การค้นคว้า การวิจัย การเป็นสมาชิกที่ดีของสมาคม องค์กร หรือสถาบันในทางการศึกษา
 2. ยึดถือขนบธรรมเนียมของผู้เป็นครู และช่วยเหลือส่งเสริมเพื่อนครู
 3. ส่งเสริมตัวเองให้งดงามทางวิชาการอยู่เสมอ
 4. ช่วยเหลือแนะนำผู้ที่เข้ามาเป็นครูใหม่ และช่วยดูแล แนะนำ กวบกุม ผู้ที่มาเป็นนักเรียนฝึกสอนในโรงเรียนของตน

เพื่อที่จะผลิตครูให้มีคุณภาพดีทั้งกล่าว ทางสถาบันฝึกหัดครูจึงวัดให้นักเรียนครูได้รับการศึกษาทั้งด้านวิชาสามัญ วิชาเฉพาะ และวิชาชีพ การให้การศึกษาทางวิชาชีพนั้นมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ภาคปฏิบัติในวิชาชีพได้แก่การฝึกสอน ซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งในหมวดการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรฝึกหัดครูทุกระดับ เพื่อฝึกอบรมให้นักเรียนครูมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะออกปฏิบัติหน้าที่ครูได้เป็นอย่างดี

เคลลี (Kelly, 1954 : 67 – 72) ได้ศึกษาคุณสมบัติของครูที่ครูใหญ่และผู้บริหารการศึกษาต้องการ โดยส่งแบบสอบถามไปยังสถานศึกษา ให้ครูใหญ่และผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้ตอบ ปรากฏว่า คุณสมบัติของครูที่ต้องการนั้น ต้องมีบุคลิกลักษณะดี มีความเป็นประชาธิปไตย เคยได้รับการอบรม และมีประสบการณ์ในการสอนมาก่อน นักเรียนครูจะได้รับประสบการณ์ในการสอน โดยได้ออกฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อให้การฝึกสอนบรรลุผลสำเร็จ

ตามจุดมุ่งหมาย โครว์ (Crow, 1965 : 22) กล่าวถึงสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้ประสบความสำเร็จในการฝึกสอนดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีพื้นเพทางวัฒนธรรม
2. มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน และวิชาเฉพาะ
3. มีความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการ และการเรียนรู้ของเด็ก
4. มีความรู้ในวิชาชีพ และกลวิธีทางวิชาชีพ

กิมเมล (Kimmel, 1965 : 5765 - 5766) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัยของนิสิตฝึกสอน และความสำเร็จในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนของวิทยาลัยเทคนิค 193 คน ชาย 49 คน หญิง 149 คน ซึ่งออกฝึกสอนในระหว่างฤดูร้อน ปี 1964 โดยใช้แบบสอบถาม 3 ชุด 2 ชุดแรกให้นิสิตเป็นผู้ตอบ ชุดที่ 3 ให้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงเป็นผู้ตอบ สรุปเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกสอน ดังนี้คือ ครูพี่เลี้ยงได้คะแนนสูงกว่าอาจารย์นิเทศ ทั้งอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงมีความเห็นว่า นิสิตฝึกสอนอ่อนในด้านการพูด ความรู้ในเนื้อหาวิชา และความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมของนักเรียน และสรุปว่า องค์ประกอบทางด้านบุคลิกภาพมีส่วนสัมพันธ์กับความสำเร็จในการฝึกสอนมาก

การฝึกสอนเป็นเรื่องที่จะชี้ให้เห็นว่า นิสิตสามารถจะนำความรู้ ความเข้าใจ และวิธีการต่าง ๆ ที่ได้รับจากการศึกษาอบรมในสถาบันฝึกหัดครู ไปใช้ในการสอนได้หรือไม่ เกี่ยวกับการฝึกสอน พอร์เตอร์ (Porter, 1942 : 700 - 701) ได้ศึกษาเรื่องการวัดผลการฝึกสอน โดยใช้แบบสอบถามให้นักเรียนฝึกสอนเป็นผู้วัดผลตนเอง เปรียบเทียบกับให้ครูพี่เลี้ยงเป็นผู้วัด ปรากฏว่าได้ผลใกล้เคียงกัน

โดฟ (Dove 1960 : 40:42) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของเกณฑ์ที่แท้จริง กับผลสำเร็จในการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนที่วิทยาลัยคลาค จำนวน 55 คน โดยใช้อาจารย์นิเทศกับครูพี่เลี้ยงเป็นผู้ประเมินผลงานของนิสิตฝึกสอน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสำเร็จในการฝึกสอนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกณฑ์ต่อไปนี้

1. พื้นเพทางวัฒนธรรมของนิสิตฝึกสอน
2. ความรอบรู้ทางวิชาการของนิสิตฝึกสอน
3. ความรู้และความเข้าใจในตัวเด็กของนิสิตฝึกสอน

การฝึกสอนนอกจากจะชี้ให้เห็นความสามารถที่จะนำเอาความรู้ทางวิชาการ และกลวิธีต่าง ๆ ไปสอนเด็กให้ไคลแล้ว อาจจะเป็นเครื่องทำนายถึงอนาคตที่จะออกไป เป็นครูจริง ๆ ก่อไปของนักเรียนครูด้วย ถ้านักเรียนฝึกสอนมีความสำเร็จในการฝึกสอนก็ ถือว่าจะกล่าวได้ว่า เมื่อออกเป็นครู นิสิตผู้นั้นอาจประสบความสำเร็จในอาชีพการงานของ คน เป็นอย่างดี ออร์ต (Ort, 1964 : 67 - 70) ได้ศึกษากลวิธีบางประการ ที่ใช้ในการ ทำนายความสำเร็จของครู โดยศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ บุคลิกภาพ และเจตคติ จะสามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกสอน หรือการเป็นครูปีแรกได้หรือไม่ ใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนิสิตปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัย โบวลิงกรีนสเตท จำนวน 143 คน เมื่อนิสิตเหล่านี้ออกไป เป็นครูปีแรก ก็ส่งแบบสอบถามให้ศึกษานิเทศ อาจารย์ใหญ่ และผู้บริหารงานที่เกี่ยวข้องกับครู ที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ไม่สามารถทำนายความสำเร็จในการฝึกสอนหรือ การเป็นครูปีแรกได้ เพราะนิสิตบางคนมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการต่ำ แต่ประสบความสำเร็จ ในการฝึกสอนก็มาก
2. การประเมินผลโดยอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยง มีความเชื่อมั่นพอที่จะทำนาย ความสำเร็จในการสอนของครูในอนาคตได้ก็

คุณภาพทางด้านการสอนของครู มีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้ผลผลิตทางการศึกษาเป็น ี่ พึงพอใจหรือไม่ ครูที่จะสอนได้ก็หรือมีสมรรถภาพในการสอนนั้น นอกจากได้รับการศึกษามา วม อย่างดีจากสถาบันฝึกหัดครูแล้ว จะต้องมิใช่รักอาชีพครู รักการสอน และรักเด็ก การทำงาน ักวียรักนี้จะเป็นแรงกระตุ้นทำให้มีกำลังใจ และตั้งใจสอนอย่างจริงจัง

กองการวิจัย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (กรมวิชาการ, 2504 : 58 - 60) ได้วิจัยทัศนคติต่ออาชีพครูโดยทั่วไป เมื่อปี พ.ศ. 2504 โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความเป็นอยู่ มีค่านเศรษฐกิจ ความเห็นและความต้องการความช่วยเหลือ กลุ่มตัวอย่างจากครู ทุกระดับทั่วประเทศอย่างสุ่ม จำนวน 16,925 คน ผลปรากฏว่า สาเหตุที่ครูส่วนใหญ่เลือก ประกอบอาชีพนี้เนื่องจาก

ชอบอาชีพครู 29.30 %

เป็นอาชีพที่มีเกียรติ 22.71 %

ได้ทำงานอยู่ใกล้ชิดกับเด็ก 15.97 %

ในเรื่องความพอใจในการสอนปรากฏว่า

ผู้ที่เลือกอาชีพนี้เพราะพอใจที่จะสอน 92.99 %

ผู้ที่ไม่ชอบสอนมีเพียง 1.96 %

ในเรื่องความพอใจในอาชีพครู ปรากฏว่า

ผู้ที่ไม่ต้องการ เปลี่ยนจากอาชีพครูเป็นอาชีพอื่น ๆ 62.65 %

ผู้ที่ต้องการ เปลี่ยนจากอาชีพครูเป็นอาชีพอื่น ๆ 10.99 %

นอกจากนี้ แนน้อย คิตติรานนท์ (แนน้อย คิตติรานนท์, 2508 : 40 - 42)

ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพครู ของนักเรียนครูในภาคการศึกษา 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.ชั้นสูงปีที่ 1 ปีการศึกษา 2507 จำนวน 488 คน โดยใช้แบบสอบถาม สรุปผลการวิจัยปรากฏว่า สาเหตุที่เลือกเรียนครูเป็นเพราะต้องการ เป็นครูเป็นส่วนใหญ่ นอกนั้น เป็นเพราะสอบคัดเลือกได้ และเห็นว่าอาชีพครูมีประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวมมาก และเมื่อเรียนจบแล้วก็จะออกไปประกอบอาชีพครู แม้มีนักเรียนครูส่วนน้อยที่ยังไม่แน่ใจว่าจะออกไปประกอบอาชีพครูหรือไม่

จำนวนนักเรียนครูที่ยังไม่แน่ใจว่าจะประกอบอาชีพอะไรนี้ จะทำให้ความตั้งใจที่จะเรียน และฝึกฝนให้เกิดความรู้ความสามารถในวิชาชีพให้มากที่สุดลดน้อยลงไป วันอาจเป็นผลได้เป็นครู ที่ขาดสมรรถภาพในการสอน อุไรวรรณ ปัญมะวัต (อุไรวรรณ ปัญมะวัต, 2513 : 67 - 71) ได้ศึกษาการติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จ ป.กศ. ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ที่สอนในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคการศึกษา 5 และ 6 โดยใช้แบบสอบถาม ให้ครูใหญ่ และผู้สำเร็จ ป.กศ. จำนวน 400 คน เป็นผู้ตอบ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ผู้สำเร็จ ป.กศ. มีความรู้ ความสามารถ ในการแนะแนว การปกครองชั้น การควบคุมกิจกรรม ความแม่นยำ ในเนื้อหาที่สอน ความสัมพันธ์กับเพื่อนครู และมีระเบียบวินัยดี ส่วนความสามารถในการแก้ปัญหา ความกิริเริ่ม การใช้อุปกรณ์การสอน และการจัดกิจกรรมยังไม่ดีพอ

ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากนักเรียนครู ที่เข้ามาเรียนครูโดยที่ใจมิได้รักในอาชีพครู เรียนไปเพราะไม่รู้ว่าจะเรียนอะไร นักเรียนครูเหล่านี้อาจจะเปลี่ยนใจเป็นรักและประกอบอาชีพครูทั้งหมดก็ได้ หากว่าเมื่อได้เข้ามาอยู่ในสถาบันฝึกหัดครูแล้ว สถาบันฝึกหัดครูสามารถปลูกฝังเจตนคติที่ดีต่ออาชีพครูให้แก่ นักเรียนครูเหล่านี้ได้สำเร็จ

✓เฮินส์ไทน (Hoenstine, 1957 : 2929) ได้ศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิด ในเรื่องความสามารถทางการสอน การปรับปรุงบุคลิกภาพ และการเรียนรู้ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. นักเรียนฝึกสอนที่ฝึกสอนไ้คะแนนระดับ A มีการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิด ความสามารถทางการสอนและบุคลิกภาพในทางที่ดีขึ้น มากกว่าผู้ที่ฝึกสอนไ้คะแนนระดับ C
 2. นักเรียนฝึกสอนที่ได้รับการนิเทศจากอาจารย์นิเทศหลายคน จะมีการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิดในทางที่ดีขึ้นมากกว่าผู้ที่ได้รับการนิเทศจากอาจารย์นิเทศเพียง 1 หรือ 2 คน
 3. นักเรียนฝึกสอนที่ได้เข้าร่วมประชุม อภิปรายปัญหาการฝึกสอนร่วมกับอาจารย์นิเทศมากชั่วโมง จะมีการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิด ความสามารถในการสอนและการเรียนรู้ ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น มากกว่าผู้ที่เข้าร่วมประชุมอภิปรายปัญหากับอาจารย์นิเทศน้อยชั่วโมง
 4. นักเรียนฝึกสอนที่สอนสัปดาห์ละ 11 - 15 ชั่วโมง จะมีการเปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิดเกี่ยวกับการวัดผลการเรียนรู้ได้ดี
 5. ชนิดของโรงเรียนฝึกสอน มีส่วนทำให้นักเรียนฝึกสอนมีการเปลี่ยนแปลงความคิด ในเรื่องการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 6. นักเรียนที่ฝึกสอนเด็กในระดับชั้นสูง จะมีการเปลี่ยนแปลงความคิดในเรื่องการสอนดีขึ้น มากกว่านักเรียนฝึกสอนที่สอนเด็กในระดับชั้นต่ำ
 7. นักเรียนฝึกสอนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม ร่วมหลักสูตร กับเด็กมาก จะมีการเปลี่ยนแปลงในการเรียนรู้เรื่องเด็กเล็กและเด็กวัยรุ่น มากกว่าผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย
- จากผลการวิจัยของเฮินส์ไทน จะเห็นว่าการ เปลี่ยนแปลงทางค่านิยม ความคิด บุคลิกภาพ และการเรียนรู้ จะเปลี่ยนแปลงไปได้มากหรือน้อยเพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทั้งหลาย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ หากเป็นไปในทางที่ดีก็อาจจะทำให้นักเรียนฝึกสอนมีเจตนคติที่ดีต่อการฝึกสอน

และอาชีพรูทอไป ออสมัน (Osman, 1959 : 1281) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักเรียนฝึกสอนในระหว่างฝึกสอน ปรากฏว่าเจตคติ ของนักเรียนฝึกสอนจะเปลี่ยนไปในทางดีไ้มากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้

1. โอกาสที่จะได้เข้าร่วมกิจกรรมรวมหลักสูตรของโรงเรียนฝึกสอนมากหรือน้อย
2. โอกาสที่จะได้เข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ ในโรงเรียนฝึกสอนมากหรือน้อย
3. ความยุ่งยากเกี่ยวกับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในห้องเรียนมีมากหรือน้อย
4. ความสะดวกสบายของห้องเรียน
5. ความเข้าใจและเป็นกันเองกับนักเรียนในชั้น
6. การเตรียมการสอนพร้อมเพียงเพียงใดหรือไม่
7. ความยุ่งยากในการปรับตัว เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ครูไ้มีมากนักน้อยเพียงไร

✓ จัก ฤทธิไธสง (จัก ฤทธิไธสง, 2508 : 118 – 122) ได้สำรวจทัศนคติ ปัญหา และความต้องการของนักเรียน ป.กศ.ปีที่ 2 ที่มีต่อการฝึกสอน ตามโครงการฝึกหัดครูชนบท จำนวน 408 คน โดยไ้ม้แบบสอบถาม สรุปผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอน นักเรียนไ้ม้ เชนออกความคิดเห็นว่า การจัดไ้ม้มีการประเมินเ้เทศเกี่ยวกับหลักสูตร แบบเรียนและหน้าเ้ที่ของ นักเรียนฝึกสอนเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ก่อนออกฝึกสอน

ปัญหาของการฝึกสอนรวบรวมไ้ม้ดังนี้

1. ไ้ม้เวลาเตรียมการสอน และมีเวลาสอนในห้องเรียนน้อย เพราะครูใหญ่ และครูเ้เลี้ยง ต้องการไ้ม้แรงงานในคานอื่น ๆ มากเกินไป
2. อาจารย์เ้เทศไ้ม้น้อย ทำให้การเ้เทศการสอนไ้ม้ทั่วถึง
3. อาจารย์เ้เทศและครูเ้เลี้ยงไ้ม้คำแนะนำคานกัน ทำให้นักเรียนฝึกสอน ไ้ม้ทราบว่าปฏิบัติไ้ม้ไ้ม้

นอกจากนี้นักเรียนฝึกสอนยังไ้ม้ความกักเ้เห็นเกี่ยวกับการเลือกอาจารย์เ้เทศว่า ควรเลือก ผู้ไ้ม้มีความรู้ดี อารมดีเ้ ออกทน ไ้ม้ใจกว้าง และบุคเ้ธรรม

จะเห็นไ้ม้ว่าอาจารย์เ้เทศและครูเ้เลี้ยง เป็นบุคคลไ้ม้มีความสำคัญไ้ม้มาก ที่จะช่วยไ้ม้ให้ การฝึกสอนสำเร็จลุล่วงไปด้วยไ้ม้ ละออ การุณยะวนิซ (ละออ การุณยะวนิซ, 2511 : 142 – 113) ได้ศึกษาสภาพการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน สาขาประณ มัธยม และอาชีวเ้ศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ที่ออกฝึกสอนในภาคกลาง ปีการศึกษา 2511 สรุปผลการวิจัย
ในส่วนความคิดเห็น ซึ่งนิสิตฝึกสอนได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกสอน ที่จะให้ได้นผลดีกว่า
การใหม่

1. การหมุนเวียนอาจารย์นิเทศทั่วไปให้ไปนิเทศหลายโรงเรียน
 2. การสัมมนานิสิต ก่อนออกฝึกสอนและระหว่างฝึกสอน
 3. การประเมินผลต่อเนื่องกันไป และร่วมมือกันทุกฝ่าย
 4. การนิเทศนิสิต ควรเอาใจใส่และนิเทศอย่างใกล้ชิด และ
 5. ควรมอบอำนาจความรับผิดชอบในการนิเทศการสอนให้แก่ครูพี่เลี้ยงให้มากขึ้น
- ทั้งนี้เพราะครูพี่เลี้ยงเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และมีบทบาทคือนิสิตฝึกสอนมากที่สุด

จากผลการวิจัย ที่ได้นำมาอ้างอิงพอจะสรุปได้เป็นข้อใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

1. การฝึกสอนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นการฝึกอบรมทางภาคปฏิบัติ
ภายหลังการฝึกอบรมภาคทฤษฎีมาแล้ว

2. การฝึกสอนจะประสบผลสำเร็จได้ ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถในทาง
วิชาการและบุคลิกภาพของนักเรียนครู และความรู้ความสามารถของอาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยง

ผลของความสำเร็จในการฝึกสอนนี้ ย่อมส่งผลไปถึงคุณภาพที่ศิษย์ของครูในอนาคต
เพราะการฝึกสอนเป็นการ เตรียมเพื่อปฏิบัติหน้าที่ครูอย่างแท้จริง ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า
การฝึกสอนนี้จะทำให้เจตคติของนักเรียนครู เปลี่ยนไปหรือไม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้า เป็นไปอย่างถูกต้องตามที่กำหนดไว้ จึงได้ดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

3.10 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

3.20 การสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.30 จัดรวบรวมข้อมูล

3.40 ทำการวิเคราะห์ข้อมูล

3.10 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่นิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ชั้นปีที่ 4 ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2513 ตามโรงเรียนต่าง ๆ 21 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 191 คน จำแนกตามโรงเรียนที่ทำการฝึกสอน และเพศ ดังรายละเอียดในตารางที่ 1.

ตาราง 1. จำนวนนิสิตฝึกสอนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามโรงเรียนที่ทำการฝึกสอน และเพศ

ลำดับที่	โรงเรียนฝึกสอน	จำนวนนิสิตฝึกสอน (คน)		รวม
		ชาย	หญิง	
1	วัดศิรินทรวารี	12	2	14
2	วัดสุทธจินดา	6	—	6
3	วัดใหม่ทอง	9	4	13
4	ประจวบคีรีขันธ์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	5	1	6
5	บ้านสำโรง	7	1	8

ตาราง 1. (ต่อ)

ลำดับที่	โรงเรียนฝึกสอน	จำนวนนิสิตฝึกสอน (คน)		รวม
		ชาย	หญิง	
6	วชิรธรรมสาริถ	8	2	10
7	วัดธาตุทอง	7	4	11
8	ปทุมคงคา	8	4	12
9	สำน้ำผึ้ง	—	10	10
10	มัธยมสาริถ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	4	3	7
11	วัดสระเกษมหาวรวิหาร	7	7	14
12	สตรีวิทยา	4	7	11
13	วัดสังเวชวราราม	5	3	8
14	วัดเบญจมบพิตร	3	3	6
15	วัดมกุฏกษัตริยาราม	8	5	13
16	วัดราชาธิวาส	6	1	7
17	บางกะปิ	4	4	8
18	เทพศิลา	3	—	3
19	จันทน์ทุ่นบำเพ็ญ	4	4	8
20	สตรีศรีสุริโยทัย	5	2	7
21	นนทรีวิทยา	5	4	9
	รวม	120	71	191

3.20 การสร้างแบบสอบถาม

เครื่องมือการวิจัยนี้ ได้แก่แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตนคติต่อการฝึกสอน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวิธีการของ เบสต์ (Best, 1959 : 140 – 160) โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะวัดความรู้สึก ความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอน ที่มีต่อการฝึกสอน ในลักษณะที่เห็นด้วยมากน้อยเพียงไร เนื้อหาโครงสร้างของแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว ประกอบด้วย เพศ อายุ เกรดเฉลี่ย โรงเรียนที่ฝึกสอน ชั้น จำนวนชั่วโมง และวิชาที่สอน

ตอนที่ 2 เจตนคติเกี่ยวกับการฝึกสอน ซึ่งเป็นการถามความรู้สึกต่อวิชาการที่เรียน เพื่อเตรียมฝึกสอน การเลือกโรงเรียนฝึกสอน การเตรียมการฝึกสอน อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน ตลอดจนการวัดและการประเมินผลการฝึกสอน

ตอนที่ 3 การฝึกสอนในชั้นเรียน ซึ่งถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนรู้อ จิตวิทยาพัฒนาการ การวัดและควบคุมชั้น และความรู้สึกต่อการฝึกสอน หลังจากสอนแล้ว

ตอนที่ 4 ปัญหา ความต้องการ ความคิดเห็น ของนิสิตที่เกี่ยวกับการฝึกสอนและอื่น ๆ

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ เป็นแบบมาตราการประมาณค่า (rating scale) โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่อง คือ น้อยที่สุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด ดังตัวอย่าง

ท่านมีความรู้สึกว่ามี ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้
มากน้อยเพียงไร

1. จุดประสงค์ของการทำโครงการสอน
2. การทำโครงการสอน
3. จุดประสงค์ของการทำบันทึกการสอน

1	2	3	4	5

3.30 การรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามไปสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง ครั้งแรกนำไปสอบในช่วงระยะเวลาที่ฝึกฝึกสอนยังไม่ได้สอน คือสัปดาห์แรกของการออกฝึกสอน ซึ่งเป็นระยะที่กำลังสังเกตการสอน ส่วนครั้งหลังนำไปสอบในช่วง 2 สัปดาห์ที่ฝึกฝึกสอนจะจบการฝึกสอน

การตรวจให้คะแนน

นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดน้ำหนักเป็น arbitrary weight

1	2	3	4	5	ให้
			1	แทน	น้อยที่สุด
			2	แทน	น้อย
			3	แทน	ปานกลาง
			4	แทน	มาก
			5	แทน	มากที่สุด

3.40 การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ไ้จำนวน 191 คน มาจำแนกออกเป็นกลุ่มตามรายละเอียดในจุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ

เพศ จำแนกเป็น หญิงและชาย

เกรดเฉลี่ย จำแนกเป็น 2.09 ลงมา 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป

ชั่วโมงฝึกสอน จำแนกเป็น 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ค่าเฉลี่ย

เป็นการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละข้อ โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Garrett, 1962 : 28})$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนน
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เป็นการหาความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนในแต่ละข้อ เพื่อบอกปริมาณการกระจายของคะแนน ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงว่าคะแนนจากผลการทดสอบปีการกระจายแตกต่างกันมาก แต่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ ก็แสดงว่าคะแนนจากการทดสอบมีความใกล้เคียงกัน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานคำนวณจากสูตร

$$s = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 67})$$

เมื่อ	s	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนน
	$\sum x^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าวิกฤต

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละหมวด โดยกำหนดค่าวิกฤตจากสูตร

$$Z = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}} \quad (\text{Guilford, 1950 : 191})$$

เมื่อ	Z	แทน ค่าวิกฤต
	$\bar{x}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1
	$\bar{x}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 2
	s_1	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 1
	s_2	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มที่ 2
	N_1	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	N_2	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิจัย

บทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลในเรื่องต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตที่มีชั่วโมงฝึกสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป
2. เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป
3. เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนระหว่างนิสิตหญิงและนิสิตชาย
4. เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอนก่อนและหลังการฝึกสอน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ค่าความแปรปรวน
Z	แทน ค่าวิกฤต (critical ratio)

1. การวิเคราะห์ผลในเรื่องเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ที่มีชั่วโมงฝึกสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป

เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่าเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ที่มีชั่วโมงฝึกสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป แตกต่างกันและนิสิตที่มีชั่วโมงสอนน้อย ย่อมจะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนดีกว่านิสิตที่มีชั่วโมงสอนมาก โดยพิจารณาจาก ตารางข้างล่างนี้

ค่าวิกฤต

ใช้ค่าวิกฤต เพื่อเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิต ที่มีชั่วโมงฝึกสอน

10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไปว่าแตกต่างกันหรือไม่ ดังนี้

1.1 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากตารางที่ 2 ดังต่อไปนี้

ตาราง 2. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตเพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	10 ชม.ลงมา (N=15)		11 ชม.ขึ้นไป (N=21)		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.3200	.9184	3.1365	.9495	.5829
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.9166	.1325	2.3809	1.4959	1.6106
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	2.8111	1.2621	3.2065	1.3103	.9118
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.8925	.9600	3.9795	1.1315	.2410
5. อาจารย์นิเทศ	3.1444	1.2502	3.2460	1.3604	.2316
6. ครูพี่เลี้ยง	3.4380	1.2711	3.4183	1.3315	.0449
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	4.0333	.7893	3.9380	1.1327	.2975
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.0111	1.3532	3.2619	1.3750	.5447
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.8380	.8449	3.8911	.9150	.1797
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.8533	.2700	4.1904	.7083	1.9934*
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.7777	.8712	4.1428	.8458	1.2555
12 ความรู้สึกต่อผลของการฝึกสอน	3.2606	.8617	3.3436	.9214	.2858

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ในเรื่องความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการ
ที่นำไปใช้กับเด็กในการฝึกสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

1.2 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49
โดยพิจารณาจากการวางที่ 3 ดังต่อไปนี้

ตาราง 3. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตเพศชาย
เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติ

หมวด	10 ชม. ลงมา (N=28)		11 ชม. ขึ้นไป (N=34)		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.3570	1.0007	3.3058	.8528	.1252
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.7571	1.4338	2.9117	1.4709	.5717
3. ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสอน	3.0952	1.2344	3.3284	1.1931	.1151
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.5357	1.1018	3.7605	1.0091	.3301
5. อาจารย์นิเทศ	3.0833	1.2545	3.3676	1.3194	.8675
6. ครูพี่เลี้ยง	3.2780	1.0591	3.4642	1.3332	.6133
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8107	.9559	3.8058	.8293	.0213
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1488	1.2792	3.0000	1.5053	.1209
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6224	1.1002	3.7563	.9762	.5014
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7428	1.1652	3.8764	.8440	.5075
11. การจัดและการควบคุมชั้น	3.8154	1.0757	3.9117	.9582	.3685
12. ความรู้สึกลบผลของการฝึกสอน	3.2694	1.1423	3.2326	1.0261	.1322

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ที่มีชั่วโมงสอน

10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตชายที่มี
ชั่วโมงสอนต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่ต่างกัน

1.3 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา โดยพิจารณาจากตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

ตาราง 4. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตเพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	10 ชม. ลงมา (N=11)		10 ชม. ขึ้นไป (N=11)		Z
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมการฝึกสอน	3.5212	.8083	3.1393	.8329	1.0917
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.7636	1.4651	2.9090	1.2948	.2466
3. ความรู้สึกรต่อการฝึกสอน	3.6969	1.0665	3.5000	.8986	.4683
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.9090	.9621	3.7272	.8527	.4691
5. อาจารย์นิเทศ	3.6818	1.2298	3.2424	1.1774	.8172
6. ครูพี่เลี้ยง	3.4740	1.2377	3.3831	1.0490	.1358
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.7454	.9901	3.6454	.8193	.2581
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.3787	1.3673	3.1363	.9262	.4269
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.3506	1.0357	3.4935	.9270	.3410
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.8545	.9891	3.5454	.7408	.8297
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.8787	.9689	3.6212	.7598	.6936
12. ความรู้สึกต่อผลของการฝึกสอน	3.4793	.7647	3.2892	1.0160	.4958

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมง ลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตชายที่มีชั่วโมงต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่ต่างกัน

1.4 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

ตาราง 5. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตเพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	10 ชม. ลงมา (N=9)		11 ชม. ขึ้นไป (N=16)		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.5407	.7098	3.1370	.7542	1.3354
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.4000	1.3382	2.7875	1.3172	1.0960
3. ความรู้ลึกต่อการฝึกสอน	3.2407	1.2275	3.0520	1.1179	.3809
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.6825	1.0445	3.5803	1.0957	.2307
5. อาจารย์ในเทศ	3.5000	1.2092	3.3541	1.2563	.2856
6. ครูพี่เลี้ยง	3.3492	1.2668	3.8214	1.3136	.8829
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8144	.8857	3.9687	.8787	.3379
8. การวัดและการประเมินผลการฝึกสอน	3.3888	1.1229	3.0000	1.3376	.7748
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.4761	1.1195	3.8392	.9256	.8272
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.6444	.9331	4.0250	.8710	1.0026
11. การวัดและควบคุมชั้น	3.6666	.9316	4.0937	.7848	1.0779
12. ความรู้ลึกต่อผลของการฝึกสอน	3.3030	.9086	3.5795	1.0053	.7028

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตหญิงที่มีชั่วโมงสอนต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่ต่างกัน

1.5 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอน ของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49
โดยพิจารณาจากตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้

ตาราง 6. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตหญิง
เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติ
ต่อการฝึกสอน

หมวด	10 ชม.ลงมา (N=13)		10 ชม.ขึ้นไป (N=25)		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.4153	.1100	3.5226	.8233	.6413
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.8307	1.4954	2.7040	1.4757	.2489
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.3539	1.2480	3.3466	1.1409	.0296
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.2197	.7272	4.1542	1.0306	.2274
5. อาจารย์นิเทศ	3.5897	1.3525	3.3000	1.3145	.6325
6. ครูพี่เลี้ยง	3.6758	1.2956	3.7285	1.1470	.1236
7. การรับฝึกสอนต่อการฝึกสอน	4.0846	.7778	4.1480	.9684	.2187
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.2307	1.2475	3.3800	1.3642	.3389
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.8021	.9094	4.1657	.8029	1.2168
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.9846	.8001	3.9680	.8607	.0591
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.9871	1.0628	4.0133	.9339	.0751
12. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.4265	1.0173	3.6181	.8562	.5806

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นถือนิสิตหญิงที่มีชั่วโมงสอนต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอน
ไม่ต่างกัน

1.6 เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา เนื่องจากจำนวน นิสิตในกลุ่มตัวอย่างมีน้อย จึงไม่สามารถจะจำแนกออกตามจำนวนชั่วโมงที่สอนมา เปรียบเทียบได้ ดังรายละเอียดตารางที่ 7 ดังต่อไปนี้

ตาราง 7. ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนิสิตเพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.09 จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	N = 8	
	$\bar{X}$	S
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.4916	7668
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.5750	1.3182
3. ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสอน	2.9583	1.1477
4. วัตถุประสงค์ของการฝึกสอน	3.5000	1.1281
5. อาจารย์นิเทศ	3.0833	1.0279
6. ครูพี่เลี้ยง	3.3303	1.3910
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8125	.8281
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1666	1.1360
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6964	1.0075
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7750	1.0974
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.8750	1.0026
12. ความรู้ลักษณะของการฝึกสอน	3.3863	1.1589

2. การวิเคราะห์ผลในเรื่องเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป

เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจาก ตารางข้างล่างนี้

ใน ตารางนี้ เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนระหว่างเกรดเฉลี่ยของนิสิตฝึกสอน ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอน ของนิสิตรายระหว่าง เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 โดยพิจารณาจากตารางที่ 8 ดังต่อไปนี้

ตาราง 8. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.09 ลงไป		เกรด 2.10-2.49		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.3303	.8414	3.3139	.9222	0.511
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.8363	1.3782	2.8419	1.4539	.0161
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.5984	.9873	3.2231	1.2158	1.4384
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.3181	.9107	3.6589	1.0566	.6745
5. อาจารย์ในเทศ	3.1621	1.2194	3.2392	1.2965	.7620
6. ครูพี่เลี้ยง	3.4285	1.1462	3.3801	1.2200	.1675
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.6954	.9080	3.8080	.8880	.5031
8. การวัดและการประเมินผลการฝึกสอน	3.2515	1.1697	3.0672	1.4077	.6241
9. จิตวิทยาการเรียนรู้อยู่	3.1220	.8148	3.6958	1.0345	1.2594
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7000	.8835	3.8161	1.0024	.5112
11. การจึกและการควบคุมชั้น	3.7500	.8769	3.8682	1.0127	.5213
12. ความรู้สึกต่อผลของการฝึกสอน	3.3812	.9023	3.2492	1.0794	.5720

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10-2.19 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 - 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากตารางที่ 9 ดังต่อไปนี้

ตาราง 9. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.10-2.49		เกรด 2.50 ขึ้นไป		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.3193	.9222	3.2129	.9402	.5415
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.8419	1.4539	2.6166	1.4542	1.1298
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.2231	1.2158	3.0416	1.3022	.6818
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.6589	1.0566	3.9444	1.0822	1.2860
5. อาจารย์ที่ปรึกษา	3.2392	1.2965	3.2037	1.3136	.1296
6. ครูพี่เลี้ยง	3.3801	1.2200	3.4265	1.3054	.1737
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8080	.8880	3.9777	1.0038	.8426
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.0672	1.4077	3.1574	1.3684	.3021
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6958	1.0345	3.8690	.8351	.8782
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.8161	1.0024	4.0500	.7787	1.2879
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.8682	1.0127	3.9907	.8733	.6317
12. ความรู้สึกต่อผลการฝึกสอน	3.2429	1.0794	3.3106	.8969	.3033

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 - 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา โดยพิจารณาจากการ rang ที่ 10 ดังต่อไปนี้

ตาราง 10. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศชาย จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.50 ขึ้นไป		เกรด 2.09 ลงมา		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียน เพื่อเตรียมฝึกสอน	3.2129	.4902	3.3303	.8414	.4905
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.6166	1.4542	2.8363	1.3782	.5770
3. ความรู้ลึกต่อการฝึกสอน	3.0416	1.3022	3.5984	.9873	1.8118
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.9444	1.0622	3.8181	.9107	.4809
5. อาจารย์นิเทศ	3.2037	1.3136	3.4621	1.2194	.7606
6. กฎระเบียบ	3.4265	1.3054	3.4285	1.1462	.0061
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.9777	1.0038	3.6954	.9080	1.1048
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1574	1.3684	3.2575	1.1697	.2964
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.8690	.8851	3.4220	.8148	1.9648 *
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	4.0500	.7787	3.7000	.8835	1.5323
11. การวัดและการควบคุมชั้น	3.9907	.8733	3.7500	.8769	1.0173
12. ความรู้ลึกต่อผลของการฝึกสอน	3.3106	.8969	3.3842	.9023	.3022

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ในเรื่องความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ ที่นำไปใช้กับเด็กในการฝึกสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

2.4 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 โดยพิจารณาจากตารางที่ 11 ดังต่อไปนี้

ตาราง 11. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน
เพศหญิง จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.09 ลงมา		เกรด 2.10 – 2.49		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.4916	.7668	3.4859	.6725	.0195
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.5750	1.3182	2.7473	1.4797	.3786
3. ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสอน	2.9583	1.3173	3.3508	1.1759	.8757
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.5000	1.1281	4.1766	.9370	1.5356
5. อาจารย์นิเทศ	3.0833	1.0279	3.3991	1.3318	.7472
6. ครูพี่เลี้ยง	3.3303	1.3910	3.7105	1.1990	.7191
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8125	.8281	4.1263	.9456	.9497
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1666	1.1360	3.3289	1.3246	.3563
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6964	1.0075	4.0413	.8567	.2021
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7750	1.0974	3.9736	.8384	.4832
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.8750	1.0026	4.0043	.9777	.3330
12. ความรู้สึกละอายต่อการฝึกสอน	3.3863	1.1589	3.5526	.9178	.3815

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตหญิงที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน

2.5 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิงระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากตารางที่ 12 ดังต่อไปนี้

ตาราง 12. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง จาแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.10 – 2.49		เกรด 2.50 ขึ้นไป		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.4859	.6725	3.3493	.7515	.7363
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.7473	1.4797	3.0080	1.3707	.8564
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.3508	1.1759	3.1200	1.1581	.7698
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.1766	.9370	3.6171	1.0756	2.1257
5. อาจารย์นิเทศ	3.3991	1.3318	3.4066	1.2374	.0228
6. ครูพี่เลี้ยง	3.7105	1.1990	3.6314	1.3149	.2419
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	4.1263	.9456	3.9240	.8632	.8765
8. การรักและประเมินผลการฝึกสอน	3.3289	1.3246	3.1400	1.2745	.5670
9. ว่าวิทยากรเรียนรู้	4.0413	.8567	3.7085	1.0117	1.3567
10. จิตอาสาพัฒนาการ	3.9736	.8384	3.7440	.7085	1.1702
11. การจัดและควบคุมชั้น	4.0043	.9777	3.9400	.9846	.2546
12. ความรู้สึกก่อนลงของการฝึกสอน	3.5526	.9178	3.4800	.9790	.2954

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 มีเพียงเรื่องเกี่ยวกับ ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

2.6 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา โดยพิจารณาจากตารางที่ 13 ดังต่อไปนี้

ตาราง 13. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	เกรด 2.50 ขึ้นไป		เกรด 2.09 ลงมา		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.3493	.7515	3.4916	.7668	.4593
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.0080	1.3707	2.5750	1.3182	.8009
3. ความรู้ลึกต่อการฝึกสอน	3.1200	1.1581	2.9583	1.1477	.3394
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.6171	1.0756	3.5000	1.1281	.2535
5. อาจารย์ในเทศ	3.4066	1.2374	3.0833	1.0279	.7356
6. ครูพี่เลี้ยง	3.6314	1.3149	3.3303	1.3910	.5400
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.9240	.8632	3.8125	.8281	.3281
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1400	1.2745	3.1666	1.1360	.0559
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.7085	1.0117	3.6964	1.0075	.0295
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7440	.7085	3.7750	1.0974	.0750
11. การจักและควบคุมชั้น	3.9400	.9846	3.8750	1.0026	.1603
12. ความรู้เกี่ยวกับผลของการฝึกสอน	3.4800	.9790	3.3863	1.1589	.2063

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง ระหว่างเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.50 ขึ้นไป ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตหญิงที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่ต่างกัน

3. การวิเคราะห์ผลในเรื่องเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอน ระหว่างนิสิตชายและนิสิตหญิง ของนิสิตฝึกสอน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิงและนิสิตชาย แตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาได้จาก ตารางข้างล่างนี้

ค่าวิกฤต

ใช้ค่าวิกฤตเปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนระหว่างนิสิตหญิงและนิสิตชาย ว่าแตกต่างกันหรือไม่ โดยพิจารณาจากตารางที่ 14 ดังต่อไปนี้

ตาราง 14. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิงและชาย จำแนกตามหมวดใหญ่ 12 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	นิสิตหญิง (N=71)		นิสิตชาย (N=120)		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.4384	.7144	3.2894	.9143	1.2595
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.8197	1.4285	2.7733	1.4417	.2164
3. ความรู้สึกต่อการฝึกสอน	3.2676	1.0487	3.2375	1.2178	.1308
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.9034	1.0504	3.7738	1.0397	.8051
5. อาจารย์บนแท่น	3.3661	1.2694	3.2694	1.2895	.5070
6. ครูพี่เลี้ยง	3.6268	1.2673	3.4029	1.2328	1.3001
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	4.0197	.9112	3.8383	.9324	1.3231
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.2441	1.2875	3.1291	1.3554	.5861
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.8853	.9444	3.6976	.9929	1.3052
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.9211	.8953	3.8650	.9263	.4149
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.9671	.9816	3.8833	.9509	.5783
12. ความรู้สึกก่อนลงมือของการฝึกสอน	3.5083	.9694	3.2929	.9969	1.4767

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอน ระหว่างนิสิตหญิงและชายของนิสิตฝึกสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตฝึกสอนที่แตกต่างกันตามเพศ จะมีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่ต่างกัน

4. การวิเคราะห์ผล ในเรื่อง เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ก่อนและหลัง การฝึกสอน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตฝึกสอน ก่อนและหลัง การฝึกสอน แตกต่างกัน โดยพิจารณาได้จาก ตารางข้างล่างนี้

การวิเคราะห์

ใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอน ของนิสิตฝึกสอนก่อนและหลังการฝึกสอน ว่าแตกต่างกันหรือไม่ ดังนี้

4.1 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา โดยพิจารณาจากตารางที่ 15 ดังต่อไปนี้

ตาราง 15. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน
เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถาม
เจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.2515	.8613	3.3303	.8414	.3069
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.2363	1.3404	2.8363	1.3782	.9160
3. ความรู้เพื่อการฝึกสอน	3.7272	1.0707	3.5984	.9873	.4140
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.0389	1.0533	3.8181	.9107	.7139
5. อาจารย์ในเทศ	3.6969	1.2290	3.4621	1.2194	.6363
6. ครูพี่เลี้ยง	3.5454	1.3509	3.4285	1.1462	.3095
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	4.3227	.7997	3.6954	.9080	2.4332
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.4318	1.2429	3.2575	1.1697	.4791
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.7792	1.2589	3.4220	.8148	1.1176
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	4.0636	.8269	3.7000	.8835	1.4103
11. การจัดและควบคุมชั้น	4.0530	.9354	3.7500	.8769	1.1086

* ป้ายสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอน ของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนและหลังฝึกสอน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 มีเพียงเรื่องเดียวคือ ความรับผิดชอบต่อการ
ฝึกสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.2 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49
โดยพิจารณาจากการา่งที่ 16 ดังต่อไปนี้

ตาราง 16. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน
เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด
จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.2569	.8387	3.3193	.9222	.3216
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.9903	1.3968	2.8419	1.4539	.5799
3. ความรู้สึกรต่อการฝึกสอน	3.5591	1.1323	3.2231	1.2158	1.5521
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	3.9677	.8984	3.6589	1.0566	1.7545
5. อาจารย์นิเทศ	3.3306	1.3198	3.2392	1.2965	.3891
6. วิชาชีพเลี้ยง	3.5506	1.6033	3.3801	1.2200	.6667
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8548	.8777	3.8080	.8880	.2954
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1155	1.3438	3.0672	1.4077	.1955
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6751	.9885	3.6958	1.0345	.1132
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.7967	.9986	3.8161	1.0024	.1301
11. การจ้กและควบคุมชั้น	3.9838	.9285	3.8682	1.0127	.6632

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ก่อนและหลังการฝึกสอน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ก่อนและหลัง
การฝึกสอน มีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

4.3 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป
โดยพิจารณาจากตารางที่ 17 ดังต่อไปนี้

ตาราง 17. ค่าเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน
เพศชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถาม
เจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.1981	.9454	3.2129	.9402	.0666
2. โรงเรียนฝึกสอน	2.8277	1.5275	2.6166	1.4542	.6007
3. ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสอน	3.5046	1.2388	3.0416	1.3022	1.5464
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.0595	1.0713	3.9444	1.0622	.4530
5. อาจารย์นิเทศ	3.4120	1.4343	3.2037	1.3136	.6429
6. ครูพี่เลี้ยง	3.5496	1.3307	3.4265	1.3054	.3963
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.9000	1.0074	3.9777	1.0038	.3211
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.2361	1.4353	3.1574	1.3684	.2381
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.7103	1.1164	3.8690	.8851	.6630
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.8388	1.0365	4.0500	.7787	.9786
11. การรักและควบคุมชั้น	4.0185	1.0430	3.9907	.8733	.1226

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตชาย เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ก่อนและหลังการฝึกสอน
ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตฝึกสอนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ก่อนและหลัง
การฝึกสอน มีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

4.4 เปรียบเทียบคะแนนการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรกเฉลี่ย 2.09 ลงมา โดยพิจารณาจากการวางที่ 18 ดังต่อไปนี้

ตาราง 18. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตฝึกสอน เพศหญิง เกรกเฉลี่ย 2.09 ลงมา จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถาม เจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		Z
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.0500	.7762	3.4916	.7668	1.116
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.0250	1.5439	2.5750	1.3182	.627
3. ความรู้ลึกต่อการฝึกสอน	3.2500	1.2116	2.9583	1.1477	.191
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.1071	.8017	3.5000	1.1281	1.211
5. อาจารย์นิเทศ	3.6250	1.1961	3.0833	1.0279	.971
6. ครูพี่เลี้ยง	3.5982	1.2114	3.3303	1.3910	.410
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8375	.7015	3.8125	.8281	.0651
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.4375	1.1833	3.1666	1.1360	.4671
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.6071	.6789	3.6964	1.0075	.207
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.8000	.7578	3.7750	1.0974	.053
11. การจึกและความมุ่งมั่น	3.8541	.8248	3.8750	1.0026	.055

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรกเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนและหลังการฝึกสอน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือนิสิตฝึกสอนเพศหญิง ที่มีเกรกเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนและหลังการฝึกสอน มีเจตนคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน

4.5 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 โดยพิจารณาจากตารางที่ 19 ดังต่อไปนี้

ตาราง 19. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าวิกฤต ของนิสิตเพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถาม เจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.1561	.8183	3.4859	.6725	.607
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.0421	1.2923	2.7473	1.4797	.925
3. ความรู้ที่ต่อการฝึกสอน	3.5964	1.1588	3.3508	1.1759	.517
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.0977	1.0305	4.1766	.9370	.319
5. อาจารย์นิเทศ	3.5030	1.2954	3.3991	1.3318	.349
6. ครูพี่เลี้ยง	3.3890	1.3223	3.7105	1.1990	1.110
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	3.8026	.9639	4.1263	.9456	1.172
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.2500	1.1700	3.3289	1.3246	.212
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.5375	.8198	4.0113	.8567	2.619
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	3.6000	.8532	3.9736	.8384	1.926
11. การจัดและควบคุมชั้น	3.7982	.9069	4.1043	.9777	.952

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ก่อนและหลังการฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .01 มีเพียงเรื่องเดียวคือ ความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ที่นำไปใช้กับเด็กในการฝึกสอน นอกนั้นไม่แตกต่างกัน

4.6 เปรียบเทียบเจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป โดยพิจารณาจากตารางที่ 20 ดังต่อไปนี้

ตาราง 20. ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าวิกฤต ของนิสิตเพศหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป จำแนกตามหมวดใหญ่ 11 หมวด จากแบบสอบถามเจตนคติต่อการฝึกสอน

หมวด	ก่อนฝึกสอน		หลังฝึกสอน		z
	$\bar{x}$	s	$\bar{x}$	s	
1. วิชาการที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน	3.2453	.9270	3.3493	.7515	.4360
2. โรงเรียนฝึกสอน	3.0320	1.5183	3.0080	1.3707	.0586
3. ความรู้เกี่ยวกับการฝึกสอน	3.6933	1.0423	3.1200	1.1581	1.8398
4. จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	4.2285	.9704	3.6171	1.0756	2.1111
5. อาจารย์นิเทศ	3.7200	1.4004	3.4066	1.2374	.3385
6. ครูพี่เลี้ยง	3.6514	1.2082	3.6314	1.3149	.0560
7. ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน	4.1880	.8738	3.9240	.8632	1.0753
8. การวัดและประเมินผลการฝึกสอน	3.1600	1.4794	3.1400	1.2745	.0512
9. จิตวิทยาการเรียนรู้	3.8400	.9870	3.7085	1.0117	.4653
10. จิตวิทยาพัฒนาการ	4.0966	.7973	3.7440	.7085	1.2451
11. การจัดและควบคุมชั้น	4.2266	.8121	3.9400	.9846	1.1234

* มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05

จากข้อมูลข้างบนนี้ปรากฏว่า

เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหญิง เกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ก่อนและหลังการฝึกสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ .05 ในเรื่องจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน นอกนั้น ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ปัญหา

การฝึกสอนมีความสำคัญยิ่ง ในการที่จะให้ประสบการณ์เบื้องต้นแก่ผู้ที่จะออกไปประกอบอาชีพครู การที่บุคคลจะทำงานใดอย่างหนึ่งหรือไม่นั้น เจตนาคติที่ดีก่อนงานที่กระทำย่อมมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การออกฝึกสอนเป็นการได้นิสิต ได้เรียนรู้สภาพของการเป็นครูที่แท้จริง ซึ่งจะทำให้นิสิตได้เข้าใจลักษณะของอาชีพครู และมีเจตนาคติที่ดีต่ออาชีพนี้ อันเป็นผลให้ผู้ออกไปเป็นครูนั้น มีความรักในอาชีพของตน และพอใจในงานที่ตนกระทำ ผลงานที่กระทำไปนั้นย่อมจะได้ผลดี เนื่องจากเจตนาคติเป็นสิ่งที่ทำให้เปลี่ยนแปลงและสร้างขึ้นได้แก่ของอาศัยความรู้ ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เจตนาคติที่ดีจึงจะเกิดขึ้นเพราะนิสิตที่ออกฝึกสอนเป็นเวลา 1 ภาคเรียนนั้น อิทธิพลของการฝึกสอนอาจจะสามารถเปลี่ยนเจตนาคติที่มีต่ออาชีพครูได้ การให้นิสิตได้เรียนรู้ทฤษฎีและออกไปปฏิบัติจริง เป็นการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งน่าจะช่วยให้ นิสิตเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี การศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตนาคติ ก่อนและหลังการฝึกสอน จะช่วยให้ทราบได้ว่า พฤติกรรมด้านเจตนาคติต่อการฝึกสอนหรืออาชีพครูของนิสิตนั้น เปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใดและวิทยาลัยได้บรรลุถึงซึ่งจุดหมายในการฝึกสอนหรือไม่ การศึกษาเรื่องนี้จึงนับว่าสำคัญยิ่ง

ความมุ่งหมายของการศึกษากันควา

การศึกษาครั้งนี้ มีความมุ่งหมายที่จะ เปรียบเทียบเจตนาคติต่อการฝึกสอนของนิสิต ก่อนและหลังการฝึกสอนว่าแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด และได้พิจารณา เปรียบเทียบตามจำนวนชั่วโมงที่ฝึกสอน เกรกเฉลี่ย และเพศ ว่ามีผลเป็นเช่นใด

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

1. เจตนคติต่อการฝึกสอน ระหว่างนิสิตฝึกสอนที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป แตกต่างกัน และนิสิตฝึกสอนที่มีชั่วโมงสอนน้อย ย่อมมีเจตนคติต่อการฝึกสอนดีกว่านิสิตที่มีชั่วโมงสอนมาก
2. เจตนคติต่อการฝึกสอน ระหว่างนิสิตฝึกสอนที่มีเกรดเฉลี่ยต่างกัน แตกต่างกัน
3. เจตนคติต่อการฝึกสอน ระหว่างนิสิตฝึกสอนเพศหญิงและชาย แตกต่างกัน
- ✓ 4. เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิต ก่อนและหลังการฝึกสอน แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2513 จำนวนทั้งสิ้น 191 คน เป็นชาย 120 คน และหญิง 71 คน

✓ เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตนคติต่อการฝึกสอนมีอยู่ 12 หมวด คือ วิชาการที่เรียน เพื่อเตรียมฝึกสอน การเลือกโรงเรียนฝึกสอน ความรู้สึกต่อการฝึกสอน จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน การนิเทศการสอนของอาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ความรับผิดชอบของนิสิตต่อการฝึกสอน การวัดและประเมินผลการฝึกสอน ความสำคัญของจิตวิทยาการ เรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการ การจัดและความควบคุมชั้น และความรู้สึกต่อผลการฝึกสอน ซึ่งแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เป็นแบบมาตราการประมาณค่า rating Scale ตามวิธีการของ Best จำนวน 100 ข้อ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษากันพบว่าปรากฏผลดังนี้

- ① 1. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ที่มีชั่วโมงสอน 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตนาคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการดีกว่า นิสิตชายที่สอน 10 ชั่วโมงลงมา
2. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
4. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
5. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
6. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
7. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
- ② 8. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป มีเจตนาคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ดีกว่า นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา
9. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา และ 2.10 – 2.49 มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
- ③ 10. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป มีเจตนาคติต่อจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนดีกว่า นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49
11. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา มีเจตนาคติต่อการฝึกสอนไม่แตกต่างกัน
- X 12. นิสิตหญิงและชาย มีเจตนาคติต่อการฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน

✓ (4) 13. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนการฝึกสอนมีเจตนาที่ดีต่อความรับผิดชอบ
ต่อการฝึกสอนดีกว่า หลังจากการฝึกสอน

14. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ก่อนและหลังการฝึกสอน มีเจตนาดีต่อการ
ฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน

15. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ก่อนและหลังการฝึกสอน มีเจตนาดีต่อการ
ฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน

16. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนและหลังการฝึกสอน มีเจตนาดีต่อการ
ฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน

(5) 17. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 หลังจากการฝึกสอน มีเจตนาดีต่อ
ความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ดีกว่า ก่อนการฝึกสอน

18. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป ก่อนการฝึกสอน มีเจตนาดีต่อจุดมุ่งหมาย
ของการฝึกสอนดีกว่า หลังการฝึกสอน

อภิปรายผล

1. การที่นิสิตชาย ที่มีชั่วโมงสอน 10 ชั่วโมงลงมา และ 11 ชั่วโมงขึ้นไป
มีเจตนาดีต่อการฝึกสอนแตกต่างกันในเรื่อง ความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการนำไปใช้กับเด็ก
ในการฝึกสอน คือนิสิตที่มีชั่วโมงสอนมาก คำนึงถึงความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการมากกว่า
นิสิตที่มีชั่วโมงสอนน้อย ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะนิสิตที่มีชั่วโมงสอนมาก
มีโอกาสใกล้ชิดกับเด็กมาก ทำให้ทราบถึงการพัฒนาการและความต้องการของเด็กได้ก็
การเตรียมการเรียนการสอนจึงพยายามให้สอดคล้องกับภาระเจริญของงานของเด็กให้มากที่สุด
ส่วนนิสิตที่มีชั่วโมงสอนน้อย มีโอกาสที่จะใกล้ชิดกับเด็กได้น้อย จึงอาจไม่เข้าใจถึงการเจริญ
พัฒนาการและความต้องการของเด็ก ทำให้เห็นความสำคัญของสิ่งเหล่านี้ลดน้อยลงไป

2. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.50 ขึ้นไป และ 2.09 ลงมา มีเจตนาดีต่อการฝึกสอน
แตกต่างกันในเรื่อง ความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ที่นำไปใช้กับเด็กในการฝึกสอน คือนิสิตที่
ได้เกรดเฉลี่ยสูงคำนึงถึงความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้มากกว่า นิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะนิสิตที่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาคทฤษฎีในวิทยาลัยย่อมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของจิตวิทยาการเรียนรู้ ดีกว่านิสิตที่เรียนแล้วได้เกรดต่ำ จึงได้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ที่จะนำไปใช้กับเด็ก เพื่อให้การเรียนการสอนได้ผลดี

3. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 และ 2.50 ขึ้นไป มีเจตนคติต่อการฝึกสอนแตกต่างกันในเรื่องความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน คือนิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยสูงเข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนได้ดีกว่านิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะนิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยสูง ย่อมจะเรียนวิชาการในภาคทฤษฎีด้วยความเข้าใจเป็นอย่างดี จึงเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนได้ดีกว่านิสิตที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ

รูป 4. นิสิตชายเกรดเฉลี่ย 2.09 ลงมา ก่อนและหลังการฝึกสอนมีเจตนคติต่อการฝึกสอนต่างกันในเรื่อง ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอนคือ ก่อนการฝึกสอนนิสิตชายเหล่านี้เห็นความสำคัญของความรับผิดชอบต่อการฝึกสอนมากกว่าหลังจากการฝึกสอน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะนิสิตชายที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ ก็มุ่งหวังที่จะให้ตนได้เกรดเฉลี่ยสูงขึ้น จากการที่พยายามจะทำเกรดการฝึกสอนให้ได้ดี จึงทำให้เกิดกำลังใจและตั้งใจที่จะปฏิบัติงานการฝึกสอนดีที่สุด นั่นคือ มีความรับผิดชอบต่อการสอนเป็นอย่างดี แต่เมื่อได้ปฏิบัติงานจริง ๆ สภาพการณ์ต่าง ๆ ไม่ได้เป็นไปตามที่คิดไว้ล่วงหน้า เช่น คิดไว้ว่าจะพบนักเรียนที่สนใจ โรงเรียนที่มีอุปกรณ์การสอนครบ และได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ความจริงไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิด จึงทำให้หมดกำลังใจ เกิดความเบื่อหน่ายต่อการสอน เพราะคิดว่าถึงอย่างไรเกรดของตนก็ต่ำอยู่แล้ว ก็ขอเพียงให้ผ่านก็พอใจ เป็นเหตุให้ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอนในตอนหลังลดลง

5. นิสิตหญิงเกรดเฉลี่ย 2.10 – 2.49 ก่อนและหลังการฝึกสอนมีเจตนคติต่อการฝึกสอนต่างกันในเรื่อง ความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ที่นำไปใช้กับเด็กในการฝึกสอนคือ หลังจากการฝึกสอนนิสิตหญิงเหล่านี้เห็นว่า จิตวิทยาการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการสอนมากกว่าก่อนที่จะได้สอนจริง ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจจะเป็นเพราะประการแรก นิสิตหญิงเหล่านี้ อาจมีประสบการณ์เดิมหรือมีเจตนคติต่อการสอนเดิมอยู่ การสอนนั้นจะสอนอย่างไรก็สอนได้ ผู้ที่ไม่ได้เรียนจิตวิทยาการเรียนรู้ก็สามารถสอนได้ แต่การสอนนั้นจะมีผลอย่างไรไม่คำนึงถึงจึงทำให้เจตนคติต่อการฝึกสอนในเรื่องความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้ในแง่ที่ว่าไม่สำคัญต่อการฝึกสอน

อีกประการหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะสภาพของการเรียนในเรื่องจิตวิทยาการเรียนรู้นั้น ในห้องเรียน กับการที่จะนำไปใช้ในการสอนเด็กนั้นมีสภาพแตกต่างกันมาก กล่าวคือ การเรียนภาคทฤษฎีในห้องเรียนก็เรียนไปตามตำรา ไม่ได้มีการทดลองปฏิบัติหรือทดลองนำไปใช้ แต่เมื่อถึงคราวที่จะนำไปใช้จริง ๆ แล้ว ก็จำเป็นจะต้องศึกษาให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้นั้น ความพร้อม แรงจูงใจของเด็กเสียก่อน จึงทำความเข้าใจความเข้าใจเดิมของคนที่มีอยู่เปลี่ยนแปลง เจตนคติต่อความสำคัญของจิตวิทยาการเรียนรู้อาจจะเปลี่ยนแปลงไป

6. นิสิตหญิงและชาย ที่ชั่วโมงฝึกสอนต่างกัน เกรดเฉลี่ยต่างกัน ก่อนและหลัง การฝึกสอน มีเจตนคติต่อการฝึกสอน ไม่แตกต่างกันในเรื่อง วิชาการศึกษาที่เรียนเพื่อเตรียมฝึกสอน โรงเรียนฝึกสอน ความรู้สึกต่อการฝึกสอน ความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน อาจารย์นิเทศ ครูพี่เลี้ยง ความรับผิดชอบต่อการฝึกสอน การวัดและการประเมินผลการฝึกสอน ความสำคัญ ของจิตวิทยาการเรียนรู้นั้น ความสำคัญของจิตวิทยาพัฒนาการ การจัดและควบคุมชั้น และความรู้สึกต่อผลการฝึกสอน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า นิสิตฝึกสอนทั้งหญิงและชายต่างก็ได้ ศึกษาในวิชาชีพของครูเหมือนกัน มีความรู้ความเข้าใจ และมีประสบการณ์ในเรื่องเดียวกัน ซึ่งอาจจะส่งผลทำให้มีเจตนคติต่อการฝึกสอนไปในทางเดียวกัน

7. เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตทั้งหมวกก่อนและหลังการฝึกสอน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า เจตนคติต่อการฝึกสอนของนิสิตหลังจาก การฝึกสอนแล้ว มีทั้งเปลี่ยนแปลงไปในทางนิมานและนิเสธ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงไปในทางนิเสธนี้หมายความว่า เมื่อนิสิตได้รู้ถึงสภาพอันแท้จริงของอาชีพครู หรือการสอนแล้วก็ทำให้ไม่อยากจะสอนและ ประกอบอาชีพนี้ต่อไป

ปัญหาของนิสิตฝึกสอน

ปัญหาที่นิสิตฝึกสอนพบกันมาก และไม่สามารถจะแก้ไข อันเป็นผลทำให้การฝึกสอนไม่ได้ ผลคือเท่าที่ควร จำแนกได้ดังนี้

1. วิชาที่สอนไม่ตรงกับวิชาเอก – โท ที่เรียนมา ถ้วนสอนวิชาอื่นซึ่งไม่ถนัด โดยเฉพาะสาขาประถม อาจารย์นิเทศบางคนยังมีความถือถือว่าครูประถมต้องสอนได้ทุกวิชา

ความจริงแล้วการฝึกสอนกับการสอนจริงนั้นต่างกันมาก การฝึกสอนต้องการจะให้ได้ผลดีที่สุด ส่วนการสอนจริงนั้นสอนได้เพราะไม่มีครูสอน ผลการสอนจะดีหรือไม่ไม่ได้คำนึงถึง การที่นิสิตต้องสอนในวิชาที่ไม่ถนัดก็จะทำให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเอง ต้องฝืนใจสอนเกิดความเบื่อหน่าย ก็จะทำให้ผลการฝึกสอนนั้นไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร และเป็นการทำลายสุขภาพจิตของนิสิตฝึกสอนอันไม่อาจจะเลี่ยงได้

2. ด้านการเตรียมการสอน คำนวณมีน้อย ไม่พอกับจำนวนนิสิตฝึกสอน ยิ่งเวลาที่มีน้อย นิสิตบางคนต้องสอนมาก เช่น สอน 15 ชั่วโมง และเป็นวิชาที่ไม่ซ้ำกันเลย ก็จะทำให้การเตรียมการสอนเป็นปัญหาที่หนัก เพราะไม่มีเวลาที่จะเตรียมการสอนได้พอเพียง อีกอย่างหนึ่ง การเตรียมการสอนนั้นไม่ถูกใจอาจารย์นิเทศ เพราะแต่ละท่านมักมีความเห็นไม่ตรงกัน นิสิตฝึกสอนไม่ทราบว่าควรปฏิบัติอย่างไรดี

3. ด้านวิธีสอน นิสิตไม่มีอิสระในการเลือกวิธีสอน เพราะวิธีสอนต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับความพอใจของอาจารย์นิเทศ นอกจากนี้อาจารย์นิเทศและครูพี่เลี้ยงก็ให้คำแนะนำไปจนละแบบ นิสิตจึงไม่ทราบว่าควรปฏิบัติอย่างไรดี

4. ด้านอุปกรณ์การสอน มีน้อย นิสิตต้องทำเอง วิชาที่สอนก็มีมากและต้องใช้อุปกรณ์มากจึงทำไม่ทัน

5. ด้านอาจารย์นิเทศ นิสิตฝึกสอนไม่กล้าเข้าหาอาจารย์นิเทศ เพราะอาจารย์นิเทศมีแต่ที่ไม่ค่อยมีคำแนะนำ และมักจะทำอะไรตามใจตัวเอง จึงทำให้นิสิตฝึกสอนขาดที่พึ่งเกิดความวิตกกังวลต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลให้การสอนขาดความเชื่อมั่นไปได้

6. ด้านความสัมพันธ์กับเด็ก เด็กไม่ค่อยเชื่อฟัง เพราะคิดว่าไม่ใช่ครูประจำของตน และไม่สามารถที่จะลงโทษกันได้ ทำให้เกิดปัญหาในการควบคุมชั้น การสอนก็จะได้ผลไม่เต็มที่

7. ด้านครูพี่เลี้ยง ไม่ให้ความร่วมมือในการสอนเมื่อมอบงานให้แล้วก็ปล่อยให้ นิสิตฝึกสอนทำงานไปตามลำพัง ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือในโอกาสที่นิสิตต้องการ

ความต้องการของนิสิตฝึกสอน

นิสิตฝึกสอนต้องการให้ทางวิทยาลัยช่วยเหลือในเรื่องต่อไปนี้

1. ให้ความสะดวกในการยืมหนังสือตำราจากห้องสมุด และอุปกรณ์การสอน โดยที่ให้มีไค้ตลอดเทอมที่ฝึกสอน เพราะโรงเรียนฝึกสอนอยู่ไกล การไป – มาไม่สะดวก การยืมไค้เพียง 1 สัปดาห์แล้วส่งนั้น เป็นการเสียเวลาในการเดินทางมาก และนิสิตฝึกสอนก็ไม่ค่อยมีเวลาว่างอยู่แล้ว
2. มีเงินสวัสดิการ เพื่อช่วยเหลือนิสิตเป็นค่าอุปกรณ์การสอน หรือค่ารถบางบางคน เพราะการฝึกสอนนิสิตต้องใช้เงินมาก ทั้งค่าอุปกรณ์และค่ารถ บางคนจะต้องขึ้นรถถึง 3 รอบ จึงจะถึงโรงเรียนฝึกสอนจึงมีความลำบากมาก ในเรื่องการใช้จ่ายส่วนตัวในระยะเวลาที่ออกฝึกสอน

ความกึกเห็นของนิสิตฝึกสอน ที่จะให้การฝึกสอนไค้ผลดีที่สุด

- ความกึกเห็นของนิสิตฝึกสอน เกี่ยวกับการปรับปรุงการฝึกสอนให้ไค้ผลดี ควรทำดังนี้
1. ให้นิสิตทราบล่วงหน้าก่อนออกฝึกสอนอย่างน้อย 1 เดือน เพื่อจะได้มีเวลาเตรียมตัวเตรียมใจให้พร้อม
 2. ให้นิสิตไค้ศึกษาหลักสูตร ประมวลการ เรียนในวิชาที่จะสอนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 เดือน และไค้ทำโครงการสอนพร้อมทั้งบันทึกการสอน โดยมีแบบที่ถูกต้องให้ดูเป็นตัวอย่าง
 3. ให้นิสิตไค้สอนตรงตามวิชาเอก โท และโรงเรียนฝึกสอนตรงตามความต้องการของนิสิต
 4. ให้นิสิตไค้มีเวลาสังเกตการสอนก่อนอย่างน้อย 1 สัปดาห์ แต่ที่ปฏิบัติอยู่ พอฝึกสอนไค้ไปถึงครูพี่เลี้ยงก็มอบงานให้และให้เข้าสอนทันที จะขอสังเกตการสอน ครูพี่เลี้ยงก็ไค้ไม่เต็มใจให้สังเกต
 5. การไปโรงเรียนฝึกสอนครั้งแรก ทางวิทยาลัยควรมีอาจารย์นำไป ทั้งนี้ไค้เพื่อความรู้อีกอบอุนและมั่นใจกว่าประการต่าง ๆ

6. วิทยาลัยควรจะมีศูนย์อุปกรณ์สำหรับให้นิสิตยืมในขณะฝึกสอน
7. นิสิตที่เคยสอนมาแล้ว 5 ปี ไม่ควรจะให้ฝึกสอน เพราะมีประสบการณ์และความชำนาญพอสมควรแล้ว ควรจะเรียนวิชาอื่นที่มีประโยชน์แทน
8. อาจารย์นิเทศควรจะมีมาก ๆ ไปดูการสอนบ่อย ๆ มีการแนะนำ ช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะฝึกสอน มีความยุติธรรมเห็นใจนิสิต ไม่ค่อยติเตียนหรือจับผิดเพียงอย่างเดียว
9. การประเมินผลการฝึกสอน ควรให้เกรด A และ B มาก ๆ เพราะนิสิตฝึกสอนทุกคนตั้งใจทำงานอย่างดีที่สุดแล้ว หรือไม่ก็คิดคะแนนเฉลี่ย ค่าของ C^+ , C และ C^- ให้มีค่าต่างกันเช่น $C^- = 2.00$, $C = 2.40$, $C^+ = 2.70$ ก็จะทำให้นิสิตมีกำลังใจในการที่จะปฏิบัติงานได้ดียิ่งขึ้น
10. เมื่อสิ้นเทอมควรให้นิสิตได้ประเมินผลอาจารย์นิเทศทุก ๆ คน อาจารย์นิเทศจะได้มีโอกาสได้ปรับตัวในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อสถาบันฝึกหัดครู สำหรับการจัดการฝึกสอนให้ได้ดี ควรดำเนินการดังนี้

1. จัดทำคู่มือการฝึกสอนของทุก ๆ วิชาและทุกชั้นไว้เป็นคู่มือสำหรับนิสิตฝึกสอนจะได้ปฏิบัติตาม ปัญหาที่นิสิตไม่ได้อ่านตามวิชาเอก - โท ก็จะหมดไป เพราะในคู่มือนั้นมีตั้งแต่การวิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาที่จะสอน กิจกรรม และแนวการประเมินผล ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ประกอบการสอน
2. มีศูนย์ที่รวบรวมอุปกรณ์ สำหรับให้นิสิตฝึกสอนได้ยืมใช้ในขณะฝึกสอน เป็นการขจัดปัญหาเรื่องไม่มีอุปกรณ์และนิสิตเดือดร้อนเกี่ยวกับเงินที่จะซื้อวัสดุมาทำอุปกรณ์ แล้วยังเป็นการช่วยให้นิสิตได้มีเวลาในการเตรียมการสอนได้มาก การสอนก็จะได้ดีขึ้น

3. ควรจะวางแผนเกี่ยวกับการฝึกสอนให้แน่นอนเป็นที่เข้าใจของนิสิตฝึกสอน และอาจารย์นิเทศ เช่นเกี่ยวกับการประเมินผลการฝึกสอนก็มีเกณฑ์บอกให้รูว่่านิสิตจะต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง และมีใครบ้างเป็นผู้ประเมินผล การประเมินผลการฝึกสอนนี้ ควรจะให้ ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ประเมินผลการฝึกสอนของนิสิตร่วมกัน

4. การส่งนิสิตออกฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ ควรจะให้นิสิตเป็นผู้เลือกเอง ปัญหาความยุ่งยากในการเดินทางไป – กลับ ก็จะไม่เกิดขึ้นและทำให้นิสิตมีกำลังใจที่จะสอน เพราะได้เลือกโรงเรียนที่ตนพอใจที่สุดแล้ว อันจะเป็นผลให้การฝึกสอนนั้นประสบความสำเร็จ ไปด้วยดี

5. การส่งนิสิตออกฝึกสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ทางวิทยาลัยและโรงเรียนฝึกสอน ควรจะหาทางช่วยเหลือนิสิตในด้านสวัสดิการการเงินบ้าง เพราะในช่วงเวลาฝึกสอนนี้นิสิต ต้องใช้จ่ายเพิ่มขึ้นมาก อาจจะตั้งเป็นกองทุนหรือมูลนิธิหรืองบประมาณสำหรับช่วยเหลือนิสิต เป็นค่ารถ หรือค่าอาหารกลางวันบ้างก็จะดี หรืออาจจะจ่ายเป็นเบี้ยเลี้ยงเป็นเดือน ๆ ไปก็ได้ จะทำให้นิสิตฝึกสอนไม่ต้องวิตกกังวลต่อเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่เพิ่มขึ้น มีกำลังใจที่จะสอน และทำงานได้เต็มที่ การฝึกสอนก็จะไ้ผลดีกว่า

6. ควรจะได้มีการยกฐานะของครูให้เป็นที่ยกย่องโดยทั่วไปในสังคมเหมือนกับวิชาชีพอื่น ๆ ทั้งหลาย อันจะทำให้อาชีพครูเป็นอาชีพที่ไม่น้อยหน้ากว่าใครในสังคม ทำให้ผู้ที่ได้ออกไป เป็นครู มีความภูมิใจในวิชาชีพนี้ อันจะเป็นการทำให้มีการอยากเป็นครู การยกฐานะอันนี้ก็ได้ แก่การให้ครูได้มีโอกาสเพิ่มความรู้ และมีคุณวุฒิสูงขึ้น ก็เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยได้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่จะทำการศึกษากันกว่าต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มีระยะสั้น การเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นผู้วิจัยเลือกศึกษากับนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 2 เท่านั้น ฉะนั้นควรจะศึกษาเปรียบเทียบเจตนคติของนิสิตที่ออกฝึกสอนทั้งหมด คือนิสิตที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ด้วย

2. ควรศึกษาหาข้อเท็จจริงในเรื่องจำนวนชั่วโมง และระยะเวลาฝึกสอนหรือฝึกงานที่จะให้ได้มากที่สุด

3. ควรศึกษาหาหลักเกณฑ์ในการกำหนดหรือเลือกประเภทของโรงเรียน และประเภทของนักเรียนให้เหมาะสมกับบุคคลิกภาพ และความสามารถของนิสิตฝึกสอน

4. ควรศึกษาหาผลแตกต่างในการฝึกสอนของนิสิตที่มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว และนิสิตที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการสอนมาก่อน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การวิจัย, กอง กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ผลสำรวจภาวะความเป็นอยู่ของครูทั่วประเทศ โรงพิมพ์บรรหาร 2504, 62 หน้า.

จัก ฤทธิ์ไธสง การสำรวจทัศนคติของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาที่มีต่อการฝึกสอน ตามโครงการฝึกหัดครูชนบท วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2503, 153 หน้า.

เน่งน้อย คิตติรานนท์ การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับอาชีพครูของนักเรียนฝึกหัดครู ในภาคการศึกษา 1 ปีการศึกษา 2507 วิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508, 45 หน้า.

ละอ อารุณะวนิช สภาพการฝึกสอนของนิสิต สาขาประถม มัธยม และอาชีวศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ภาคกลางปีการศึกษา 2511 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511, 186 หน้า.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โรงพิมพ์ส่งเสริมอาชีพ 2508, 40 หน้า.

ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายรายวิชาและการฝึกสอน แผนกการพิมพ์วิทยาลัยครูสวนสุนันทา 2505, 174 หน้า.

อุไรวรรณ ปัญมะวัต การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2509 - 2511 ในโรงเรียนประถมศึกษา ในภาคศึกษา 5 - 6 วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2513, 82 หน้า.

- Best, W., John, Research in Education, Prentice-Hall, Inc., 1959, 306 pp.
- / Beaumont, Henry, and Macomber, G., Freeman, Psychological Factors in Education, McGraw-Hill Book Company, Inc., 1949, 307 pp.
- Crow, D., Lester, and Crow, Alice, The Student Teachers in the Elementary School, David McKay Company, Inc., New York, 1959, p. 22.
- Dale, Edgar, Audio-Visual Method in Teaching, The Dryden Press, New York, 1957, 519 pp.
- / Dove, C., Pearl, "A Study of Relationship of Certain Criteria and Success in The Student Teaching Program at Clark College" Dissertation Abstracts, 20;4042, April, 1960.
- Ferguson, A., George, Statistical Analysis Psychology and Education, McGraw-Hill, Inc., New York, 1966. 446 pp.
- Garrett E., Henry, Elementary Statistics, David McKay Company, Inc., New York, 1962, 198 pp.
- Guildford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, McGraw-Hill, Inc., New York, 1950, 633 pp.
- Hoenstine, E., Samuel, "Change During Student Teaching Experience in the Thinking of Student Teachers Ability Teacher Practice, Personality Development, and Learning" Dissertation Abstracts 17:2929 no.1, 1957.
- Kelley, Claude, "The Qualification Determining Selection and Promotion of College Teacher's of Education" Thesis Abstracts, 5:67 - 72, 1954.
- / Kimmel, P., Butter, "Characteristics of Student Teaching" Dissertation Abstracts, 10;5766-5766, April, 1965.
- / Ort, Vergil K., "A Study of Some Techniques Used for Predicting the Success of Teachers," The Journal of Education, 15:67-70, March, 1964.
- Osman, Robert V., "Associative Factors in Change of Student Teacher's Attitude During Student Teaching" Dissertation Abstracts, 20,1281, no.4, 1959.
- Porter, William A., "Pupil Evaluation of Practice Teaching" Journal of Educational Research, no. 35, 1942.

Ratana Tanboontek, An Analysis of College Teachers' Conceptions of Goals in Relation to Their Practices with Implications for the Improvement of Secondary Teacher Education in Thailand, Sapha Lodprav Press, 1969, p. 36.

Watter, Elsa H., Teacher Training College in The West Indies, Oxford University Press, London, 1960, p. 80.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อสำรวจเจตนาต่อการฝึกสอนของนิสิต ประสานมิตร

การวิจัยการฝึกสอนของนิสิตครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่นิสิต และการดำเนินการฝึกสอนของวิทยาลัยวิชาการศึกษา เป็นอย่างยิ่ง จึงขอให้ท่านพิจารณาแบบสอบถามแต่ละข้อ ไปได้เข้าใจชัดเจน แล้วตอบตามความนึกเห็นและความรู้สึกด้วยความจริงใจ เพราะผลของการวิจัยจะมีค่าเพียงไร ขึ้นอยู่กับความเที่ยงตรง และความบริสุทธิ์ใจที่ท่านตอบข้อคำถามในแบบสอบถามนี้เป็นสำคัญ ผู้วิจัยจะถือว่าคำตอบของท่านเป็นความลับ และจะไม่นำไปใช้ในทางเสื่อมเสียแก่ท่านเป็นอันขาด ขอขอบคุณในความร่วมมืออย่างดียิ่งของท่าน.

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัว

เกิด พ.ศ. อายุ ปี เพศ

เข้าเรียนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ในปีที่ (1 หรือ 3)

ก่อนออกฝึกสอนใคร่กับกะแนนเฉลี่ย

ฝึกสอนที่โรงเรียน

ศอนชั้น (ถ้าสอนหลายชั้นก็ลงหลายชั้น)

จำนวนนักเรียนในชั้นที่สอน (ทั้งหมด) คน สอนสัปดาห์ละ ชั่วโมง

วิชาที่สอน - 1. (เอก)

2. (โท)

3. (อื่น ๆ)

คำชี้แจง เกี่ยวกับการตอบแบบสอบถาม

ให้ท่านพิจารณากำถามแต่ละข้อแล้วชี้แจงเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือที่เขียนว่า

น้อยที่สุด แทนด้วยเลข 1

นาย	แทนทวี เลิศ	2
-----	-------------	---

ปานกลาง แทนด้วยเลข 3

นาง	แพนวยเลช	4
-----	----------	---

มากที่สุด	แทนกวยเตซ	5
-----------	-----------	---

ตัวอย่าง ท่านคิดว่าจำนวนคนไทยที่มีลักษณะต่อไปนี้ มีจำนวนมากขึ้นหรือ

คนไทยที่นับถือพุทธศาสนา

คนไทยที่มีวุฒิปัญญา เอก

1	2	3	4	5
✓				✓

2.2 โรงเรียนฝึกสอน

ท่านเลือกโรงเรียนฝึกสอนโดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร

1. ความสะดวกในการไป – กลับ
2. อาจารย์พี่เลี้ยง
3. อาจารย์นิเทศประจำ
4. อาจารย์ใหญ่
5. ราคาค่าเช่า (ประตอมหรือมัธยม)

1	2	3	4	5

2.3 ความรู้สึกต่อการฝึกสอน

ท่านมีความรู้สึกเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้เพียงไร

1. คื่นแก่น บินคี่ คอการฝึกสอน
2. วิคก กังวล คอการฝึกสอน
3. การฝึกสอนในชั้นนี้มีความจาเป็นต่ออาชีพครู
4. เห็นควยกับการจะทองออกฝึกสอน
5. การฝึกสอนมีประโยชน์
6. การฝึกสอนจะทำให้ท่านได้ประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ได้

1	2	3	4	5

2.4 จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน

ท่านมีความรู้ดีกว่าสิ่งต่อไปนี้จะเป็นสำหรับการฝึกสอนเพียงไร

1. การเตรียมศึกษาหลักสูตรที่จะใช้สอนล่วงหน้า
2. เตรียมศึกษาเนื้อหาวิชาที่จะสอนล่วงหน้า
3. เตรียมทำโครงการสอนล่วงหน้า
4. การทำบันทึกการสอนล่วงหน้า
5. สังเกตการสอนหนึ่งสัปดาห์ก่อนสอน
6. การได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับอาจารย์พี่เลี้ยงก่อนสอน
7. การได้รู้จักคุ้นเคยกับเด็กก่อนสอน

1	2	3	4	5

2.5 อาจารย์นิเทศ

ท่านเห็นด้วยกับสิ่งต่อไปนี้เพียงไร

1. การดูการสอนเพื่อช่วยเหลือนิสิตฝึกสอน
2. การดูการสอนเพื่อคอยจับผิด
3. การดูการสอนเพื่อการให้เกร็ด
4. การตรวจบันทึกการสอนเพื่อช่วย
การเตรียมตัวของนิสิตก่อนสอน
5. การประชุมของอาจารย์นิเทศ
 - เพื่อทราบปัญหาของนิสิต
 - เพื่อชี้แจงแนวปฏิบัติที่ถูกต้อง

1	2	3	4	5

2.7 ความรับผิดชอบของนิสิต

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบในสิ่งต่อไปนี้มากน้อยเพียงไร

1. เวลาของโรงเรียน
2. งานประจำชั้น
3. ระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน
4. การบันทึกการสอน
5. การสังเกตศึกษาเด็ก
6. การเตรียมตัวเพื่อการสอนประจำวัน
7. การเตรียมหาวัสดุช่วยการสอน
8. การสอนตามการวางแผน
9. การควบคุมชั้น
10. การประชุมปรึกษาหารือ

1	2	3	4	5

2.8 การวัดและการประเมินผล

ท่านคิดว่า การประเมินผลการฝึกสอน ควรจะทำได้ดังกล่าวนี้อย่างไร

1. ให้นิสิตได้ประเมินผลตัวเอง
2. ประเมินผลโดยอาจารย์พิเศษฝ่ายเดียว
3. ประเมินผลโดยอาจารย์ที่เลี้ยงฝ่ายเดียว
4. ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประเมินผลร่วมกัน
5. ข้อ 2 และข้อ 3 ร่วมกัน
6. ข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ร่วมกัน

1	2	3	4	5

ตอนที่ 3 การฝึกสอนในชั้นเรียน

3.1 จิตวิทยาการเรียนรู้

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการการเรียนรู้ที่จะให้ได้นั้นคือดังต่อไปนี้เพียงไร

1. ให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ป็นเหตุจูงใจจากภายใน
3. ให้เด็กมีความพร้อมก่อนที่จะสอน
4. ให้เด็กได้รู้จักมุ่งหมายของการเรียนการสอน
5. ให้สามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้
6. ให้ความรู้ใหม่สัมพันธ์กับความรู้เดิม
7. มีการให้รางวัลและทำโทษ

1	2	3	4	5

3.2 จิตวิทยาพัฒนาการ

ท่านคิดว่าสิ่งต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการเจริญงอกงามของเด็กเพียงไร

1. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน
2. การใช้วิธีสอนเป็นหมู่ใหญ่ หมู่เล็ก
และรายบุคคล
3. มีการวัดผลเป็นรายบุคคล
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล
5. ให้การเรียนการสอนในห้องเรียนสัมพันธ์กับ
ประสบการณ์นอกห้องเรียนและชุมชน

1	2	3	4	5

3.3 การจัดและควบคุมชั้น

ท่านคิดว่าสิ่งต่อไปนี้มีความสำคัญต่อการควบคุมชั้นเพียงไร

1. การเตรียมการสอนและการสอนที่ดี
2. การรู้จักเข้าใจเด็กและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม
3. การจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่น่าสนใจ
ตลอดเวลา
4. การฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่
5. การจัดห้องเรียนแบบทาง ๆ ตามลักษณะ
กิจกรรม
6. ให้เข้าใจระเบียบวินัยประจำชั้นและโรงเรียน

1	2	3	4	5

3.4 จากการฝึกสอนที่ผ่านมาแล้วนั้น ท่านคิดว่าสิ่งต่อไปนี้บรรลุผลสำเร็จ

ตามความมุ่งหมายของการฝึกสอนเพียงไร

1. การนำทฤษฎีและหลักการวิชาการศึกษามาทดลองใช้
2. การฝึกทำงานร่วมกับคนอื่น ๆ
3. มีความเข้าใจในพัฒนาการ และขบวนการ
เรียนรู้ของเด็กเพิ่มขึ้น
4. สามารถอบรมให้เด็กอยู่ในระเบียบวินัยได้ดียิ่งขึ้น
5. มีทักษะในกลวิธีการสอนเนื้อหาวิชา เพิ่มขึ้น
6. มีความเข้าใจในงานธุรการประจำชั้นเพิ่มขึ้น

1	2	3	4	5

1	2	3	4	5
7. เข้าใจในระบบการดำเนินงานของโรงเรียน
 8. รู้จักกันกว่าเนื้อหาวิชาจากแหล่งต่าง ๆ
 9. สนใจในการนำความรู้ใหม่ ๆ ไปใช้ร่วมกับนักเรียน
 10. ทำให้มีใจรักในอาชีพครูเพิ่มขึ้น
 11. ช่วยให้ท่านตัดสินใจที่จะประกอบอาชีพครูต่อไปได้มากขึ้นเพียงไร
 12. กิจกรรมอื่น ๆ ที่ท่านปฏิบัติขณะฝึกสอนที่เห็นว่าได้ฝึกฝนสมรรถภาพในการเป็นครู (ระบุ)

ตอนที่ 4 ปัญหาความท้อถอยและความท้อแท้

4.1 ปัญหา

ในระหว่างการฝึกสอน ท่านมีความยุ่งยากใจ หรือมีปัญหาอะไรบ้าง เพราะเหตุไร โปรดชี้แจงสั้น ๆ

1. ด้านการเตรียมการสอนก็

เพราะ

2. ด้านการควบคุมชั้นคือ

เพราะ

3. ด้านวิธีสอนต่าง ๆ ก็

เพราะ

4. ด้านอุปกรณ์การสอนคือ

เพราะ

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรคือ

เพราะ

6. ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์พิเศษของวิทยาลัยคือ

เพราะ

7. ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียนฝึกสอนคือ

เพราะ

8. ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์พี่เลี้ยงคือ

เพราะ

9. ด้านความสัมพันธ์กับเด็กคือ

เพราะ

10. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตฝึกสอนด้วยกันคือ

เพราะ

11. อื่น ๆ (ระบุ)

4.2 ความต้องการ

ท่านต้องการให้ทางวิทยาลัยช่วยเหลือเป็นพิเศษในกานสัปดาห์การระหว่างออกฝึกสอน
อย่างไรบ้าง (โปรดชี้แจง)

4.3 ความคิดเห็น

โปรดแสดงความคิดเห็นทั่วไปอย่างเสรี ว่าควรจะมีการฝึกสอนอย่างไร ท่านจึงจะ
ได้รับประโยชน์มากที่สุด และได้ผลสมความมุ่งหมายของวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายสมหมาย กระจ่างดิษฐ์ เกิดวันที่ 8 ตุลาคม 2483 ต.สะแก
อ.เมือง จ.ยะลา สำเร็จมัธยมศึกษาปีที่ 4 เมื่อ พ.ศ. 2499 จากโรงเรียนยะลา
"คณะราษฎรบำรุง" เข้าเรียนต่อที่วิทยาลัยหมู่บ้านจอมบึง จ.ราชบุรี ได้รับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาเมื่อ พ.ศ. 2504 เข้าศึกษาที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้รับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง เมื่อ พ.ศ. 2506 จากนั้นได้เข้ารับราชการเป็นครูโรงเรียนบ้านนิม
อ.เมือง จ.ยะลา พ.ศ. 2509 ย้ายไปอยู่จังหวัดจันทบุรี เป็นครูโรงเรียนบ้านมะขาม สังกัดกองการบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2510 ได้สอบ
เข้าศึกษาต่อ ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้รับปริญญาการศึกษาบัณฑิต เมื่อ
พ.ศ. 2512 จบแล้วได้สอบเข้าศึกษาต่อได้รับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต เมื่อ
พ.ศ. 2514